Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6597 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 4 AUGUST 1970

Pag. 3

NOI — în muncă, în viața de organizație

● Plenare ale Comitetelor județene U.T.C. ● În adunarea salariaților s-a impus spiritul analitic ● Laureații concursului profesional „Buna servire".

Pag. 4

● Spectacolul folcloric nu poate depăși divertismentul ? ● Protagoniști ai Festivalului „George Enescu" ● Telespectator ● Valorile seriozității

Comentariul politic

ÎNFRÎNGEREA GREUTĂȚILOR

de AL. IVASIUC

În această săptămînă estivală, cu străzile Bucureștiului pline de primele serii venite de la mare, bărbați și femei șocolatii, cu turiști mai mult sau mai puțin sumar îmbrăcați, evenimentul care ne atrage atenția în mod deosebit privește nu vîrful perioadei de odihnă ci un vîrf al muncii îndeplinite cu succes. Presa, radioul, televiziunea ne anunță că în majoritatea localităților lovite de calamitățile din mai-iunie, unitățile productive grav atinse au reintrat în lucru, că se desfășoară o intensă activitate constructivă ridicîndu-se zeci de mii de locuințe într-un timp record, că viața cea de toate zilele e gata să-și reia locul cuvenit, depășindu-se timpul greutăților.

Deși aparent în sfera economică, aceste fapte sînt cele mai politice din ultima vreme. Politice pentru că înainte de orice reflectă efortul întregii colectivități naționale, e un rod al unei conștiințe socialiste, organizată și făcută eficientă de către partid. Să ne înțelegem, nu au lipsit aici și în altă parte, numeroase semne de umanitate, de simplă solidaritate umană, gesturi de mărinimie și caritate. Ele sînt importante și binevenite, dîndu-ne speranțe în lumea aceasta a noastră, sfîșiati de mari contradicții. Din ele tragem concluzia că există pretutindeni valori umane în funcția de care ne putem aștepta la înțelepciune.

Gesturile de solidaritate sînt importante, însă ele singure sînt departe de a explica rapiditatea cu care viața a fost readusă la normal. Trebuia un efort organizat si era nevoie de posibilitățile de mobilizare a forțelor de care e capabilă societatea socialistă. Să admitem că și altfel oamenii și-ar fi reclădit casele, și-ar fi recuperat avutul. Însă cu greu ar fi putut-o face dacă și-ar fi pierdut locurile de muncă în fabricile ce nu și-ar fi deschis porțile fără un ajutor substanțial și organizat, venind din forța economică reunită a întregii țări. Nu e vorba numai de eforturile locale sau de munca suplimentară a întregii noastre clase muncitoare, de ajutorul tuturor salariaților, dar mai ales de o capacitate de mobilizare de resurse,

(Continuare în pag. a V-a)

23 AUGUST 1944 1970

Reșița escaladează cotele înaltei eficiențe

● 6 637 tone fontă peste plan ● Consumul total de cocs a fost redus cu 2 200 tone ● Peste trei milioane lei economii, prin efort propriu, la prețul de cost

Tînărul inginer Horia Mănescu n-a terminat decît anul trecut facultatea, la Iași. Acest lucru nu l-a împiedicat însă, să devină de pe acum unul din inovatorii bine cunoscuți. Pe Șantierul podului de la Giurgeni, aducînd unele modificări la pistoalele tip „Top-Jet" — acestea se folosesc acum cu mai multă eficiență la metalizarea tablierului metalic

Foto : N. SCARLET

În spațiul dreptunghiular flancat la extreme de silueta robustă a celor două furnale, privirea se oprește voluntar asupra acestui grup. Cinci oameni, cinci siluete, dominate de borurile atît de familiare, decupînd, mișcări de kinogramă pe fondul închis al pereților. Sînt cei cărora la această oră — este unsprezece fără cinci minute — le revine misiunea de a efectua evacuarea șarjei, acel tumult de jerbe incandescente zămislite ore în șir în pîntecul de jăratic al furnalului. Mașina de imburghiat intră în funcțiune și fără grabă perforează locul de scurgere. Cu mișcări sacadate cei cinci, uzi de sudoare, termină operația balansînd o țeavă cu aer comprimat ; dopul este pulverizat. Cîteva scîntei, primele, o flamă cu zgomot și fonta năvălește pe canal stirnind un spectacol optic greu de reprodus. Actul de naștere al șarjei 21 344 a fost semnat...

De două secole Reșița pulsează, din pîntecele furnalelor sale, fontă. De aproape zece ani — aici se cunoaște exact și

N. UDROIU

(Continuare în pag. a III-a)

● ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST, întreprinderile bucureștene obțin noi succese în producție. Planul producției globale pe primele 7 luni ale anului a fost depășit cu 2 la sută. Realizările din această perioadă reprezintă 57.4 la sută din planul anual față de 56,1 la sută cît au fost în aceeași perioadă a anului precedent. Totodată, valoarea producției globale a crescut cu 12 la sută comparativ cu anul trecut. S-a calculat, de asemenea, că valoarea producției marfă vîndută și încasată a fost depășită cu 696 milioane lei. A crescut, de asemenea, productivitatea muncii. În comparație cu anul trecut, indicatorul este mai mare cu 9,5 la sută, pe seama acestui factor obținîndu-se 80,5 la sută din sporul producției globale.

Colectivele uzinelor și fabricilor Capitalei, angajate în întrecere, au realizat peste plan importante cantități de produse. Printre acestea au fost livrate suplimentar economiei naționale circa 1 500 tone de laminate finite, 3 000 tone de țevi din oțel, 270 de semănători pentru tractoare.

Cu sprijinul multilateral și operativ acordat de stat

Un sat se reînscrie pe hartă

De la calamitățile naturale din luna mai, numele Iliei a devenit simbolul dezastrului pe care l-au semănat apele în revărsarea lor pustiitoare. Străpungînd digul de apărare, apele s-au revărsat peste străzi și case, acoperind întreaga localitate. Dacă în alte părți stăpînirea lor a fost de scurtă durată, aici s-au menținut pe poziție vreme de două săptămîni, răstimp în care femeile, bătrînii și copiii au părăsit satul, lăsînd bărbații pe baricade pentru a închide spărturile din dig. După retragerea apelor, peisajul era schimonosit și maltratat, avea înfățișări dezolante. 43 de case au fost rase de pe fața pămîntului. Alte 304 avariate, kilometri întregi de șosele și drumuri, poduri și podețe au dispărut furate de ape. 700 hectare de teren cultivat cu cereale au fost acoperite de mîl și nisip, școlile, instituțiile și întreprinderile au fost scoase din funcție pentru multă vreme. La centrul de legume și fructe, pagubele au depășit cifra de două milioane lei, iar la C.A.P. ele s-au cifrat la 1.700 000 lei.

Vizităm acum din nou Ilia. Ceea ce ne frapează, de la primul contact, e forfota și animația străzilor. Viața a triumfat, oamenii au lăsat în urmă durerile și s-au apucat hotărît de treabă. Se muncește intens în fiecare gospodărie, se șterg rănile lăsate de inundații. Pe strada principală, asfaltul a apărut din nou, acoperind gropile și șanțurile. Pe margine au fost turnate trotuare din beton, de pe care nu au fost încă luate cofrajele.

— Datorită ajutorului primit din partea statului — ne spune **Teodor Vasiu**, primarul comunei — **jumătate din cele 43 de case distruse au fost reconstruite. La alte 8 se execută zidăria, urmînd**

AL. BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a III-a)

În ritm alert, beneficiind de ajutorul generos al statului, construcții noi se ridică pe locurile pustiite de ape. În imagine — o secvență din cronica reconstrucției în orașul Mediaș

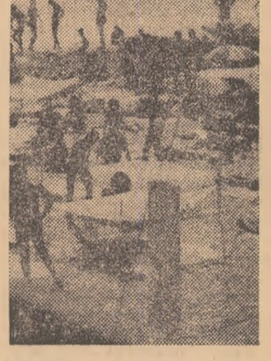

Pe litoral

SATISFACȚIILE ȘI DECEPȚIILE ÎN

MOMENTUL REPARTIZĂRII ÎN PRODUCȚIE

După cum se știe, anul acesta a apărut și s-a aplicat **Decretul cu privire la repartizarea în producție a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior.** Prima precizare esențială cuprinsă în acest act normativ este aceea că **„statul asigură locuri de muncă absolvenților instituțiilor de învățămînt superior, potrivit pregătirii dobîndite de aceștia în facultate".** Se fac, de asemenea, numeroase precizări privind aprobarea planului de repartizare, alcătuirea listelor cu posturile vacante, criteriile repartizării nominale, drepturile și obligațiile absolvenților, precum și ale ministerelor, celorlalte organe și organizații centrale, consiliilor populare etc. În condițiile aplicării prezentului decret, forurile care au organizat repartizarea absolvenților învățămîntului superior din acest an au dispus de largi posibilități în ceea ce privește îmbinarea judicioasă a principiului **omul potrivit la locul potrivit** cu interesele tinerilor absolvenți și ale familiilor acestora. Ministerul Învățămîntului, cu sprijinul Comitetului Executiv al U.A.S.R., a întreprins o serie de măsuri de natură să asigure buna funcționare a comisiilor de repartizare. Este de relevat inițiativa Comitetului de partid al Centrului universitar București, care a organizat o consfătuire de lucru cu toți membrii comisiilor de repartizare. Cu acest prilej s-au dat ample explicații și răspunsuri la întrebări în legătură cu fiecare paragraf din Decretul privind repartizarea în producție a absolvenților din învățămîntul superior. Aceste elemente au determinat ca repartizarea în producție a promoției 1970 să se desfășoare într-o ambianță în care absolvenții au dobîndit garanția că drepturile lor sînt respectate integral, că dorințele lor sînt examinate cu maximum de solicitudine.

S-au înregistrat însă și excepții. Pînă în prezent au fost depuse la Ministerul Învățămîntului 494 de contestații. În unele sînt invocate motive lipsite de orice temei, care dezvăluie interese meschine, o neînțelegere a îndatoririlor și responsabilităților sociale cu care este investit un tînăr în momentul absolvirii facultății. Am asistat și la o scenă penibilă, cînd un absolvent care în toamna aceasta va urca la catedră cu misiunea nobilă de a face educație elevilor, îi solicita inspectorului din Ministerul Învățămîntului care răspunde de repartizări, un „post mai bun", asigurîndu-l că... nu va veni cu mîna goală (!?) Asemenea cereri au fost bineînțeles respinse. Iar absolvenții care nu se vor prezenta la posturile unde au fost repartizați vor suporta, conform prevederilor noului Decret, penalizări care se ridică la sume însemnate. Dacă am

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ROMANTISMUL SEAMĂNĂ CU APELE. DĂ LUMINĂ...

Să ne spunem povești... Romantismul, cu tot ce are el mai sensibil uman, mai înălțător pentru sufletul nostru, a început, dacă a început vreodată, cu poveștile, cu proiectarea aceea imaginară, transparent de frumoasă, a lumii de toată ziua, într-o lume de zile mari, neobișnuite... Romantismul a venit spre noi, sau noi am venit spre el, ce importanță are oare, din licăririle de sentimente colorate diafan, necuprinse în spectrul luminii solare, cuprinse poate în spectrul lăuntrului nostru de vise...

Sîntem romantici ? să ne mai întrebăm, acum, în secolul supertehnicist, hipermatematic, circumscris orbitelor lunare, măsurat nu cu imaginația, ci cu insensibila riglă de calcul pînă în cele mai neînsemnate detalii... Mai sîntem noi romantici ? generația care visează să-și petreacă concediul pe o planetă, să mănînce comprimate gastronomice, să se îmbrace în material plastic, să scrie scrisori de dragoste prin computere, să mediteze nu la infinitul sufletesc, ci la calculul imponderabilității...

Și să răspundem, așa ca să ne păstrăm prestanța de generație a tehnicii, nu, nu mai sîntem romantici, desuetul și melodrama bunicilor, părinților noștri le-am părăsit undeva pe drum, în viteza în care trăim, neavînd timp pentru visări... Și să răspundem apoi, într-un soliloquiu lăuntric sincer, să ne mărturisim nouă înșine cît sîntem de romantici și cîtă nevoie avem, pentru echilibrul acestei epoci încărcate de electronică și cibernetică, să ne păstrăm potențialul de sensibilitate cu care ne-au înzestrat strămoșii...

Doru Pencea este inginer la I.S.P.H., vorbește din cînd în cînd, calculîndu-și aproape matematic replicile, măsurîndu-și zîmbetul și timpul furat riglei de calcul...

— Ești un romantic, Doru Pencea ?

— Date autobiografice? contraatacă el.

Și apoi îmi explică o singură problemă : că facem o mare greșeală omițînd din punctele esențiale ale unei biografii sau caracterizări această întrebare, că a fi romantic este o dată personală așa cum culoarea părului, înălțimea sau profesiunea conturează o personalitate.

— Dar a devenit un cuvînt desuet, uneori chiar puțin jignitor...

— Disimulări, spaime de adevăr...

Și iarăși tace. Pe planșeta lui de proiectare — linii care se intersectează bizar pentru mine, rigid, dar familiar pentru el... S-a specializat în construcții hidro.

— Romantismul e ca volbura apelor. Eu le stăvilesc, le pun în tiparele unei hidrocentrale iar apa se transformă în lumină...

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. II-a)

CUM ESTE FOLOSITĂ BAZA MATERIALĂ A CULTURII DE MASĂ

E PREA STRÎMTĂ O SINGURĂ SCENĂ?

FALSA DISPUTĂ DE LA BUCECEA — ÎNTRE CLUB ȘI CĂMINUL CULTURAL

Pus în gardă încă de la județ despre anumite neînțelegeri care ar exista între conducerea Clubului muncitoresc al Fabricii de zahăr „Siretul" din Bucecea și cea a Căminului cultural din localitate, credeam să găsesc aici spadele încrucișate pe un teren aproximativ impropriu activităților culturale ale tineretului din comună. Impropriu, nu pentru că în localitatea de pe malul stîng al Siretului nu ar exista un detașament destul de numeros de tineri (numărul lor urcă la cifra de 560 !), dar mai ales din cauză că spectacolul unor astfel de pasiuni mici între X responsabil și Y director ajunge în ani de zile să se soldeze cu neîncrederea celor dintîi, a tinerilor deci, dornici să cînte ei înșiși și nu să asculte șlagărul demodat al unei pricini realmente inexistentă.

Căci ce se întîmplă de fapt ? Clubul fabricii are local propriu, frumos și impunător — o adevărată Casă de cultură — pe cînd Căminul cultural are de-abia un sediu de împrumut într-una din încăperile aceluiași Club. Primul este dotat *super*, tehnic, și administrativ, pe cînd cel de al doilea pare să-i fie ruda săracă, tot umblă cu împrumutul de instrumente și sală (gurile rele spun și de oameni) uitînd, cîte o dată din grabă, alteori și din neglijență, că dacă la nuntă încalți pantofii vecinului trebuie totuși să joci cu atenție ! Repede spus, nu-i însă Căminul cultural vinovat de „sărăcia" lui. Nici că primește comanda socială din partea organului județean tutelar peste noapte ! Așa pare să se fi întîmplat în cîteva situații cînd acțiunea cutare era azi anunțată de la județ, iar mîine găsea sala clubului ocupată cu acțiunile proprii.

Și totuși nu acesta e „mărul discordiei" care desparte cele două instituții menite principial să-și unească eforturile în vederea asigurării unei cît mai vii activități culturale pentru locuitorii comunei Bucecea. Deoarece Fabrica are în efectiv muncitori cu identitate comunală, încît n-are sens o discuție — că-i prea strîmtă o singură scenă (aceea a clubului) și pentru sat și pentru fabrică. În fabrică muncesc aproximativ 250 de muncitori. Fiii, familiile acestora, sînt din sat. Numărați bine, în fabrică sînt 68 de tineri. Restul aparțin satului. Ce va să zică deci : că acțiunile celor 68 de

ION MURGEANU

(Continuare în pag. a IV-a)

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

Vacanța

COLOCVII EXTRAȘCOLARE

Duminică, la grupul școlar al Uzinei de autocamioane din Brașov, s-a deschis, în prezența tovarășei Floarea Ispas, secretar al C.C. al U.T.C., a unor reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat și U.T.C., tabăra de instructaj și odihnă a secretarilor U.T.C. din liceele teoretice, pedagogice și de artă și vicepreședinților Consiliilor pentru muncă în rîndul elevilor. Peste 750 de elevi au format, în sunetele fanfarei, careul taberei, moment sărbătoresc de mare intensitate ce amintea prin atmosferă și ambianță, cultura și entuziasmul serbărilor școlare. Festivitățile s-au încheiat în acordurile finale ale cîntecului taberei realizat de profesorul Corneliu Graur și eleva Nicoleta Mardare.

În tabără va funcționa un club de informare politică, în al cărui program sînt înscrise consultații și schimburi de opinii pe diverse teme, realizarea unei mese rotunde cu privire la rolul cărții politice și a două cadrane politice. Activități metodice, simpozioane, dezbateri, discuții vor completa această interesantă formă de informare și documentare a elevilor sosiți aici.

La Brașov nu au fost uitate nici activitățile specifice de vacanță. Campionatele de atletism, handbal, volei, șah, tenis, fotbal, serile distractive, concursul de orientare, vizionări, carnavalul, serbarea cîmpenească și focul de tabără, vor deveni excelente ocazii de confruntare a forțelor cultural-artistice și sportive ale elevilor sosiți aici din întreaga țară. Încă din prima zi au fost definitivate și alte puncte de maxim interes pentru viața taberei. Pregătirea unui spectacol în cinstea celei de-a 26-a aniversări a Eliberării patriei.

C. STĂNCULESCU

TABĂRA TINERILOR... EDITORI

Timp de două săptămîni Curtea de Argeș a găzduit pasionante dispute colegiale despre profilul și structura revistelor școlare, calitatea unor poezii, schițe, povestiri, reportaje, avîndu-i ca autori pe cei aproape 200 de elevi de la licee și școli profesionale din toate județele țării, remarcați pentru valoarea contribuției lor la activitatea cenaclurilor literare ca și la editarea revistelor școlare. Programul zilnic antrenant și variat nu le-a dat tinerilor condeieri o clipă de răgaz. Au primit, fără îndoială, manifestările de profil legat de interesele celor mai mulți dintre elevi. În acest context, întîlnirile cu poeții **Victor Eftimiu, Marin Sorescu, A. I. Zăinescu**, cu prozatoarea **Sânziana Pop**, cu criticul literar **Dumitru Micu**, au fost de natură să limpezească multe probleme acute ale actului de creație și ale muncii redacționale. Despre rolul și misiunea scriitorului, a vorbit poetul Niculae Stoian, redactor șef al revistei „Viața studențească". Nu au lipsit excursiile pe Valea Oltului, la Hidrocentrala de pe Argeș, drumeții în împrejurimile taberei, jocurile distractive etc.

O inedită expoziție a celor mai recente numere din revistele unor școli a reunit zeci de titluri: **„Țara visurilor noastre"** liceul nr. 1 Oradea, **„Freamăt"** liceul nr. 3 Baia Mare, **„Zorile"** Liceul „Ștefan Barițiu" din Cluj, **„Scînteia"**, liceul nr. 32 București și alte zeci. Un carnaval feeric în acordurile orchestrei „Globus" compusă din colegii din Oradea, precedat de focul de tabără tradițional, au încheiat cu farmec și culoare cele 14 zile de odihnă creatoare ale elevilor-literați.

BENONE NEAGOE

Serbări populare

„NEDEIE MOCĂNEASCĂ"

La 2 august a.c., în localitatea Voinești de pe Valea Zinelor a avut loc „Nedeia mocănească", o străveche sărbătoare a acestor locuri.

În această zi, ciobanii, după un vechi ritual, coboară călări, din creierul munților Vrancei, de la susurul izvoarelor, pentru a fi prezenți la sărbătoare.

Au loc întreceri de călărie, de trîntă, în care curajul și vigoarea muntelui își spun cuvîntul hotărîtor. Ion Mircea, Nicolae Stanciu-Olteanu și Gheorghe Cojan au primit laurii de cei mai puternici bărbați de pe Valea Zinelor.

În sfîrșit, hora mare a fiilor satului a încheiat frumoasa manifestare, care a simbolizat nu numai bucuria reintîlnirii la vatra strămoșească, ci și slăvirea muncii, a vieții pline de izbînzi pe care o trăiește fiecare.

MIHAIL I. VLAD

FESTIVALUL FLUIERAȘILOR

Zilele acestea, Comitetul județean U.T.C., în colaborare cu Casa creației populare Mehedinți, a organizat cea de-a doua ediție a „Festivalului interjudețean al instrumentelor populare străvechi" la care au participat formații și interpreți din județele Dolj, Gorj, Vîlcea, Olt și Mehedinți.

Marele premiu al festivalului a fost acordat instrumentistului Voinic Gheorghe, de la Casa de cultură din Craiova. Premiul I și titlul de laureați ai festivalului, l-au dobîndit: Bonciog Dumitru — comuna Malovăț, județul Mehedinți, Bușe Constantin, comuna Corcova-Mehedinți, Udrea Marin, comuna Salcia, județul Mehedinți. Premiul special al Casei creației populare Mehedinți, a fost acordat formației de fife din comuna Grozești-Mehedinți. Premiul special pentru autenticitate, a fost acordat formației de fluierași, cu băcițe, din comuna Stănești-Gorj. Premiul special al juriului pentru interpretare, a fost acordat formației de fluierași din comuna Pătule-Mehedinți ș.a.

N. BĂLU

Noi edificii

● La Iași

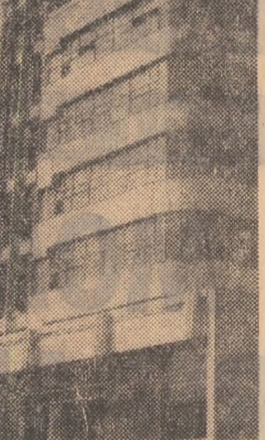

Un nou edificiu se înalță în centrul municipiului Iași „Casa de modă" a cooperației meșteșugărești, unde ieșenii vor fi deserviți de cei mai buni maiștri cu o înaltă calificare.

Premiere

● Bacău

● Ultima premieră a stagiunii 1969/1970 a Teatrului dramatic „Bacovia" din Bacău, a avut loc zilele acestea, în stațiunea balneară Slănic-Moldova, cu piesa „Boeing-Boeing" de Marc Camoletti. Regia artistică aparține lui I. G. Russu. Scenografia spectacolului este semnată de Lidia Radian și Ștefan Georgescu. Spectacolul este interpretat de actorii: Kitty Stroescu, Lucia Cosmeanu, Anca Alecsandra, Ana Maria Ittu și alternativ de Andrei Ionescu, Mihai Stoicescu, Puiu Burnea și Florin Gheuca.

● Stagiunea 1970/1971 a teatrului „Bacovia" va fi inaugurată în a doua jumătate a lunii septembrie, cu premiera piesei „Mielul turbat" de Aurel Baranga, în regia lui I. G. Russu. A doua premieră a stagiunii va fi „Pogoară iarna" de Maxwell Anderson, spectacol regizat de Ianis Veakis. Tînărul actor Sorin Postelnicu va prezenta recitalul poetic „Clavirele plîng în oraș", după un scenariu propriu, pe versuri de George Bacovia.

C. I.

Șantier de creație

PROF. UNIV. GH. CARTIANU

membru corespondent al Academiei

— Lucrările dumneavoastră în domeniul electronicii și telecomunicațiilor sînt cunoscute și apreciate, atît în țară cît și în străinătate. Ce aveți pe șantier în momentul de față?

— Mai întîi, am în vedere terminarea cursului de analiza și sinteza circuitelor, pe care îl rescriu ținînd cont de noile cuceriri științifice ale electronicii. Mai precis, îmbunătățirile pe care le-am adus și le aduc constă printre altele în probleme privind răspunsul circuitelor la impulsuri, în probleme de stabilitate și în metode de sinteză. El urmează să apară la toamnă în Editura didactică și pedagogică.

— În domeniul cercetării electronice ce aveți în lucru?

— Împreună cu șeful de lucrări Ion Constantin redactez o lucrare de sinteză a rețelelor în domeniul frecvenței, care va aduce o serie de contribuții originale în realizarea unor tipuri de amplificatoare care să satisfacă mai bine cerințele unor sisteme de comunicații cu performanțe ridicate. În special, în sinteza de amplificatoare de tipul maximum-blat și a celor cu caracteristici Cebîșev. Tot în cadrul lucrării în discuție vom introduce și o metodă nouă de sinteză generală de o mare importanță în domeniul timpului. Manuscrisul urmează să fie predat Editurii Academiei, unde va apare la începutul anului viitor.

— În curînd va avea loc congresul de cibernetică de la Namür. Cu ce vă prezentați la acest eveniment?

— Dacă sănătatea îmi va permite voi expune lucrarea intitulată „Stabilitatea orbitală a sistemelor artificiale și naturale". În ea generalizez proprietatea de stabilitate orbitală la o foarte largă clasă de fenomene, care poate să înceapă cu cele biologice și să sfîrșească cu cele economice și chiar sociale.

— Colectivul catedrei de electronică și telecomunicații de la Institutul Politehnic din București pe care-l conduceți a abordat întotdeauna probleme de profunzime tehnică. Ce are în obiectiv la ora actuală?

— Împreună cu acest colectiv caut să aduc perfecționări dispecerului telefonic pentru mine, folosit în momentul de față la Filipeștii de Pădure și care urmează să se generalizeze în întreaga țară. În plus, lucrăm la realizarea unui sistem de comunicații cu modulație de fază, de un tip special, cu mare rază de acțiune.

ION VĂDUVA-POENARU

REGIZORUL IOAN TAUB

— Sînteți în vacanță?

— Sînt în repetiții. Repet pentru scena Naționalului clujean „O femeie fără importanță", piesa lui Oscar Wilde. O satiră socială, o incursiune spirituală în viața morală a aristocrației engleze. Sînt fericit să lucrez cu vîrfuri actoricești ale teatrului: Silvia Ghelan, Melania Ursu, Valentina Dain, Miluță Lepteș și cu tineri talentați ca Anton Tauf și Liliana Welther. Tot împreună cu scenograful Mircea Matcaboji voi lucra în stagiunea viitoare un spectacol shakespearian: „Furtuna".

— Tot la Cluj?

— La Timișoara. Cu Gh. Leahu, Mihaela Buta și Gh. Pătru. Și pe o nouă traducere semnată de Florian Nicolau.

— În perspectivă?

— Tot un Shakespeare: „Othello". Plănuit mai demult. Gazdă îmi va fi Teatrul maghiar din Satu Mare. Rolul maurului venețian se va bucura de interpretarea unui cunoscut actor Cziki Andras.

LILIANA MOLDOVAN

Publicații

BULETIN DE INFORMARE PEDAGOGICĂ

Zilele acestea a apărut, sub egida Institutului de perfecționare a personalului didactic, o culegere de materiale documentare adresată profesorilor de limba și literatura română. Buletinul încearcă să ofere profesorilor din școlile generale și din licee, sinteze informative asupra unor probleme de specialitate și o suită de bibliografii selective.

Din sumarul acestui prim număr amintim studiul „Pentru înțelegerea operei poetice a lui Ion Barbu".

T. P.

Cartea

Cartea scrisă de Aurel Crișan oferă cititorilor o privire de ansamblu asupra „Colocviului muzical brașovean" prezentînd toți concurenții și invitații, precum și numeroase gazde. Aproape 100 de fotografii și 50 de autografe completează volumul despre care muzicologul J. V. Pandelescu afirmă — în prefață — că „reprezintă un adevărat film al Festivalului, care se citește cu plăcere de oricine".

Lucrarea se va afla peste cîteva zile în librării.

CĂLĂUZA TURISTULUI:

„MUNȚII CIBIN-LOTRU"

Iubitorii de drumeție găsesc în lucrarea lui Nicolae și C. Mujicicov, recent apărută la Editura „Stadion", un ghid complex privind posibilitățile de a întreprinde excursii în Cibin și Lotru. În afara descrierii precise și pitorești a traseelor de munte, sînt prezentate o serie de localități care delimitează masivele: Săliște, Rășinari, Cisnădie — cunoscute obiective turistice.

Schițele și hărțile traseelor ce însoțesc textul contribuie efectiv la orientarea turiștilor. Lucrarea mai cuprinde și o hartă în culori a masivelor din munții Cibin-Lotru.

H. L.

Automobilism

NOUA CENTURĂ DE SIGURANȚĂ

În urma unor lungi studii realizate în comun, asociația Renault-Peugeot a realizat un nou tip de centură de siguranța în trei puncte, mult superioară tuturor celorlalte. Ea oferă o serie de avantaje considerabile, nu numai pe planul securității în caz de șoc, dar și în ceea ce privește comoditatea de a conduce. Noua centură se compune dintr-o chinga de fibre sintetice a cărei lățime este de 60 mm. față de 50 mm., cît măsoară centurile obișnuite — fapt care oferă o suprafață mai mare de prindere pe corp. Trebuie subliniat că ea este țesută de așa manieră, încît alungirea sa nu este mai mare de 13 la sută pe tona de efort provocat subit. Altă particularitate notabilă constă în aceea că ea este echipată cu un amortizor simplu constituit dintr-un „acordeon" mobil menținut prin niște gauri realizate cu un calibru fin. Lărgirea progresivă a pliurilor reduce astfel riscul de rănire prin întoarcerea violentă spre înapoi, imediat după șoc. O altă caracteristică importantă: atașarea centurii este asigurată de un manșon care se agață de un inel fix sau mobil, dar totdeauna situat pe centrul mașinii. Datorită acestuia, riscurile rănirii toracelui sînt foarte mult diminuate pentru că este indispensabil ca bucla unei centuri în trei puncte să se plaseze nu pe abdomen, ci alături de șold.

Și încă ceva: noua centură, n-are decît un singur reglaj de lungime, care se efectuează în jurul punctului de ataș, apropiat de umăr.

I. V.

Auto-stop!

Foto: ANDREI CZERÁN

Muzeale

ARHEOLOGIE SIGHIȘOREANĂ

Muzeul sighișorean a efectuat, recent, noi săpături la Pîrîul Hotarului, în zona complexului funerar dacic. Au fost descoperite astfel încă 12 morminte dacice, care conțin un bogat material arheologic, constînd în diferite obiecte din ceramică, monede, fibule, un fragment dintr-o inscripție romană și altele.

Activitatea de cercetare a muzeului se desfășoară îndeosebi cu sprijinul celor 30 de elevi, membri ai cercului arheologic de la liceele nr. 1 și 2 din municipiul Sighișoara. Ei vor efectua în curînd săpături pe alte două șantiere arheologice, la Dealul Turcului și Podmoale.

CORNEL POGĂCEANU

NOI EXPONATE LA GOLEȘTI

Un important număr de piese de o rară finețe artistică și tehnică, tangente la amintirea luminaților cărturari și patrioți români din familia Goleștilor, au intrat recent în patrimoniul secției memoriale a Muzeului Golești. Notăm, printre cele mai importante, cîteva obiective care au aparținut lui Alexandru Golescu-Arăpilă, un portret al Anicăi Davilla, executat de Dessain, o fotografie care îl înfățișează pe Carol Davilla la mînăstirea Tismana, un tablou medalion cu C. Racoviță, o acuarelă a mînăstirii Vieroși.

V. RAVESCU

Mercur

DACĂ PÎINEA AR PUTEA SĂ SE AȘEZE SINGURĂ...

Depozitarea, chiar și provizorie, direct pe trotuar, în curți sau pe pardoseala încăperilor a navetelor și tăvilor folosite la transportul produselor de panificație și cofetărie este, conform H.C.M. nr. 2506/1969, considerată contravenție și se sancționează cu amendă de la 250—500 de lei.

Vizitînd, împreună cu un organ de control al Inspecției comerciale din cadrul C.P.M.B., mai multe centre de panificație din Capitală, ne-am putut convinge cît de mult îi „doare" pe unii responsabili de a asigura pîinii această importantă condiție de igienă. Astfel, la centrele: nr. 104, din Cl. Rahovei, 2; nr. 83 — str. Sf. Ioan Nou, 3; nr. 86 — str. Sf. Vineri, 7 și nr. 9 — Bd. 1848, 16 — pîinea își făcea stagiul, nereglementar, în navetele așezate direct pe jos, înainte de a intra în sacoșele cumpărătorilor.

„Se mai întîmplă, din... neatenție" — ne-a explicat tov. Rădița Andrei, de la Centrul nr. 104.

„Neatenție" care s-a soldat, pentru responsabili, cu procese-verbale de contravenție și amendă.

ELENA POPA

Laboratoarele lumii transmit:

REVOLUȚIE ÎN „LUMEA" ÎNGRĂȘĂMINTELOR?

Se știe că azotul este una dintre componentele esențiale ale proteinelor, ale materiei vii. Acest element este extrem de răspîndit în atmosferă, el formînd 70 la sută din masa acesteia. Din păcate însă fixarea directă a azotului atmosferic în combinații chimice — atît de necesare ca îngrășăminte pentru agricultură nu se poate realiza, industrial, decît prin procedee extrem de costisitoare, care presupun temperaturi și presiuni foarte ridicate. Oamenii de știință au constatat însă că există cîteva minuscule bacterii care reușesc, cu ajutorul unui procedeu biochimic să folosească prețiosul element din aer. Cercetări recente au elucidat parțial mecanismul după care, cu ajutorul unei enzime ce conține fier și molibden, azotul este transformat în săruri amoniacale. Mai mult, oamenii de știință au reușit să și obțină acest prețios biocatalizator în stare pură. Cercetările biologice capătă astfel o însemnătate deosebită pentru industria chimică a îngrășămintelor. Se speră că cu ajutorul acestui procedeu sinteza sărurilor de azot va cunoaște o adevărată revoluție.

P. J.

DIN PARTEA ȘANTIERULUI NAVAL „OLTENIȚA" am primit la redacție următoarea telegramă:

Pe luna iulie a.c. șantierul naval Oltenița a îndeplinit sarcinile de plan realizînd producția globală în proporție de 101,38 la sută și producția marfă de 101,39 la sută

PANTEON

UN VEAC DE LA NAȘTEREA MATEMATICIANULUI SIMION SANIELEVICI

Simion Sanielevici face parte din generația de matematicieni care au contribuit din plin la afirmarea matematicii românești la începutul secolului nostru. S-a născut în Botoșani, la 4 august 1870. A urmat Liceul „August Treboniu Laurian" din Botoșani, iar licența în matematici a obținut-o la București, o dată cu Gh. Țițeica, în anul 1895. După luarea licenței pleacă la Paris, unde își trece doctoratul în matematici la Sorbona, cu teza avînd ca subiect „Sur les équations différentielles des cordes et des membranes vibrantes".

În teza sa de doctorat S. Sanielevici utilizează teoria ecuațiilor integrale ce constituia pe atunci unul din cele mai moderne domenii ale analizei, reușind, în felul acesta să extindă unele rezultate obținute de Ivor Fredholm, David Hilbert și F. Schmidt. Teza lui Sanielevici este citată în volumul I al tratatului de analiză al lui F. Goursat. De altfel, într-o împrejurare, Goursat i-a spus lui Al. Myller, de la Iași: „cei mai buni studenți pe care i-am avut au fost doi români: Lalescu și Sanielevici".

Revenit în țară, funcționează ca profesor în învățămîntul secundar la liceul din Tulcea, apoi între 1911 și 1913 la Liceul „Matei Basarab" din București. De asemenea, a fost profesor secundar la Seminarul pedagogic din București, între 1909 și 1919. În 1920 este numit profesor la Universitatea din Iași, la catedra de analiză, unde desfășoară o activitate didactică strălucită. În 1929 trece la catedra de mecanică rațională, în care timp publică cartea sa intitulată „Curs de mecanică rațională" ce s-a bucurat și continuă să se bucure și astăzi de mare succes în lumea științifică din țara noastră. Este primul curs de mecanică rațională tipărit în românește care utilizează calculul vectorial.

S. Sanielevici s-a impus de la început în învățămîntul universitar datorită spiritului său analizator, fiind apreciat mereu ca un „profesor al noutăților". Cursurile sale erau caracterizate printr-o expunere clară și o rigurozitate perfectă. Foarte prietenos cu studenții, se bucura printre ei de un mare prestigiu.

Din 1948, S. Sanielevici a fost membru de onoare al Academiei, la secția de matematici. Opera sa didactică și matematică, precum și preocupările sale de natură filozofică sînt străbătute de viziunea unui gînditor materialist.

Lucrările lui Sanielevici privesc domeniul ecuațiilor diferențiale, al celor integrale și integrodiferențiale. S-a preocupat însă și de teoria numerelor, algebră, mecanică și geometrie neeuclidiană.

Prof. dr. IOAN GRINDEI
Facultatea de matematică-mecanică din Iași

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

MARȚI, 4 AUGUST 1970

SUNETUL MUZICII rulează la Patria (orele 9; 12,45; 16,30; 20,30).
NOUL ANGAJAT: rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
FRAȚII SAROYAN: rulează la Central (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).
PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE: rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).
MONȘTRII: rulează la Republica (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Capitol (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Stadionul Dinamo (ora 20,15).
TIFFANY MEMORANDUM: rulează la Sala Palatului (ora 19,30), Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), București (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21), Grădina Doina (ora 20,15), Grădina Festival (ora 20.15).
CĂSĂTORIE ÎN STIL GREC: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
STRĂINII: rulează la Lumina (orele 9—16,15 în continuare; 18,30; 20,45).
AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). La orele 10 Program pentru copii.
JANDARMUL SE ÎNSOARĂ: rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15, 20,30), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Arenele Romane (ora 20,30).
PETRECEREA: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Flamura (orele 11; 16; 18,15; 20,30).

Peter Sellers, *protagonistul comediei „PETRECEREA"*

ARGOMAN SUPERDIABOLICUL: rulează la Grivița (orele 10,30; 16; 18,15, 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15), Grădina Aurora (ora 20,30), Grădina Tomis (ora 20,15).
OMUL PE CARE-L IUBESC: rulează la Înfrățirea (orele 17,30; 19).
SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Buzești (orele 15,30; 18), Volga (orele 16; 18,15; 20,30), Grădina Buzești (ora 20.15).
FREDDY ȘI CÎNTECUL PRERIEI: rulează la Dacia (orele 8,45—20,30 în continuare).
ACEASTĂ FEMEIE: rulează la Bucegi (orele 10; 16; 18,15; 20,30), Miorița (orele 11; 14,30; 17,15; 20), Lira (orele 15,30; 18), Grădina Bucegi (ora 20,30), Grădina Lira (ora 20,15).
PAN WOLODYJOWSKI: rulează la Floreasca (orele 15,30; 19), Arta (orele 16), Grădina Arta (ora 20).
OMUL CARE NU POATE FI ACUZAT: rulează la Unirea (orele 15,30, 18).
JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).
CRĂCIUN CU ELISABETA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).
MY FAIR LADY: rulează la Giulești (orele 15,30; 19).
PRIETENI FĂRĂ GRAI: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 17,45; 20).
PRIMUL AN DE CĂSNICIE: rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).
CEI CINCI DIN CER: rulează la Crîngași (orele 15,30; 18; 20.15).
DEPARTE ÎN APUS: rulează la Viitorul (ora 20,30).
MARILE VACANȚE: rulează la Viitorul (orele 15,30; 18), Grădina Rahova (ora 20.15).
CEI 1 000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE: rulează la Moșilor (orele 15,30; 18).
JOCUL CARE UCIDE: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20.15).
WARLOCK: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).
FERESTRELE TIMPULUI: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20.15).
MARELE SEMN ALBASTRU: rulează la Flacăra (ora 15,30), **AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECĂ** (orele 18; 20,15).
STĂPÎN PE SITUAȚIE: rulează la Vitan (orele 15,30; 18), Grădina Vitan (ora 20,15).
ANICIKA: rulează la Rahova (orele 15,30; 18).
UN CUIB DE NOBILI: rulează la Progresul (orele 15,30; 18).
UN MUSAFIR DE POMINĂ: rulează la Grădina Capitol (orele 20; 22).
MISTERIOSUL X DIN COSMOS: rulează la Grădina Unirea (ora 20,30).
DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Progresul Parc (ora 20.15).

teatre

MARȚI, 4 AUGUST 1970

Teatrul de Operetă (La Teatrul de vară „Herăstrău"): SUZANA — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (La Grădina Boema): **SONATUL LUNII — ora 20.**

tv

● 18,00 Microavanpremieră ● 18,05 Dialog cu sala. Emisiune pentru tineret. Ce vreți să știți despre calificarea la locul de muncă? ● 18,35 Studioul artistului amator ● 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Seară de teatru: „Luceafărul" de Barbu Ștefănescu-Delavrancea. Interpretează un colectiv al Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra". Regia Ion Cojar ● 21,40 Acvanautică ● 22,10 Anunțuri — publicitate ● 22,20 Studio dans TV. Muzică de George Gershwin, Artie Shaw, Duke Ellington, Rodgers-Hart. Dansează Valentina Massini, Cristina Haimmel, Dorina Fleșeriu, Cristina Pora, Ion Tugearu; Francisc Valkay, Gheorghe Căciuleanu, Ion Alexe, Ovidiu Vîlcu, Adrian Gheorghiu ● 22,50 Telejurnalul de noapte.

ROMANTISMUL SEAMĂNĂ CU APELE

(Urmare din pag. 1)

Și iarăși vorbele iau drumul instrumentelor de proiectare, Doru Pencea arată pe planșă un loc hașurat, aici este o pădure minunată, iar aici apa este o cascadă, are o muzică distilată de conducte, un murmur pe care l-aș recunoaște dintr-o mie...

Ana B a terminat arhitectura. Trece pe stradă, diafană, frumoasă, a fost Miss-arhitectura, o iubea un coleg, o iubea senin, albastru, primăvăratec... Și ea spunea:

— El este omul meu de inimă...

Și, la sfîrșit, cînd își pregătea proiectul de diplomă, i-a fost greu, singură nu prididea; a ajutat-o un inginer șef de atelier mult mai vîrstnic, cu bani, cu mașină, cu planșetă somptuoasă și cu îndemînare... Și el, omul ei de inimă, a așteptat-o în ziua examenului de stat cu flori, cu timiditate și cu... romantism. Și ea a ieșit, l-a întrebat ce mai faci, știi, a mers bine și s-a suit, diafană, într-o mașină parcată lîngă bordură, fără flori...

Nu încep o discuție cu ea, e inabordabilă, ci cu el, romanticul care îmi povestește scena. Respinge, de la început, cuvîntul ca pe o minge desumflată.

— Romantismul e o stare primitivă... Degradantă... Nu folosește la nimic, dimpotrivă.

— Se poate renunța la el? Aveți o rețetă?

— Se poate, cu voință, și-apoi cu un calcul rece al probabilităților... Relația dintre doi oameni este calculabilă la milimetru. Nu coup de foudre, nu dragoste eternă. Simțul realității. Clar, precis. De ce deziluzii? Nu sînt romantice...

— Calculul nu înseamnă o iluzie?

— Poate. Dar ai mai puține șanse de a da greș...

Este dispus să dea soluții, într-o continuă încercare de auto-convingere. Noi, generația de astăzi, îmi spune, nu avem dreptul să pierdem multă vreme cu sentimentalismul. E depășit. Calculul lui se oprește la ziua de mîine. Cea următoare rămîne incertă, ca o speranță, ca orice speranță rămîne romantică.

Cînd i-am făcut semn imensei auto-basculante „Belaz" să oprească, nu aveam nicio intenție a unui dialog romantic cu șoferul Mircea Georgescu de la Șantierul Porților de Fier. Însoțindu-l pe cîteva drumuri între barajul centralei și cariera de piatră, m-a surprins gestul aproape delicat cu care răsturna cupa basculantei. Și mi-a spus că nu se gîndise niciodată dacă e romantic sau nu, că doar n-are timp de filozofie, și că la ce i-ar folosi să știe? Și-apoi, explică el, romantismul este pentru ăia care n-au ce face, care visează cai verzi pe pereți, de plictiseală devin romantici...

— Nu visezi? îl întreb.

— Eh... Să trec cu Belazul ăsta gigant pe lîngă hidrocentrală, cînd o fi gata, și să-i spun soției, pînă atunci voi avea precis o soție, uite, acolo am descărcat atîtea tone de piatră în Dunăre...

Și tace cale de cîțiva kilometri.

— Și să am trei băieți. Pe unul îl fac inginer pentru ce știu eu ce altă hidrocentrală, pe altul scriitor și pe cel mic tot ca mine, șofer, să nu uite ce-a fost taică-su...

— Dar scriitori nu se fac.

— Ba, zice el, totul se poate face.... Important e să vrei...

Să ne spunem povești. Să îndoim imaginația sub vrerea noastră. Și dacă sîntem, totuși, o generație romantică, să ne-o spunem, nouă înșine, în toate diminețile. La Rogojelu pe marele șantier național al tineretului, un „zburător" se oprise o clipă din drumul lui aerian, pe schelele metalice ale unei hale. Să ne lămurim: un „zburător" este un lăcătuș care, suspendat la mare înălțime montează fibrele de oțel ale unei viitoare hale de uzină și care trece, ca pe șosea asfaltată, peste golurile de sub el, înșurubînd, legînd oțel de oțel... Îl întreb de unde vine, zice că de la Craiova și de la Severin, a montat și acolo poduri aeriene, are 25 de ani, nu, acum nu se mai teme, acum privește oamenii de pe pămînt care i se par niște figuri de șah, ce-or fi gîndind ei, își zice, oare la casele lor, la nevestele lor, ce bine ar fi să-și găsească și el aici pe șantier o fată care să-l aștepte cînd coboară și care să-l întrebe cum e acolo, sus, la „zburători"... Și-mi răspunde, memorabil, cînd vreau să știu de ce a venit la Rogojelu, îmi răspunde fără ezitare, sprijinit într-o creangă metalică:

— De drag...

Și nu-l mai întreb nimic de romantism.

El, acolo, sus, zboară cu gîndurile spre pămînt, pămîntul se apropie de el, sub tălpile lui n-are spaime, are echilibru și calm și-mi spune că uniforma de brigadier e haina de sărbătoare că de ce s-o decoloreze soarele, e lucru de cinste s-o porți...

Cîți oare dintre noi nu ne-am întrebat niciodată dacă sîntem sau nu romantici, dacă biografia noastră are tresăriri de romantism sau, poate, dacă nu cumva, fără voia noastră, zilele și anii și evenimentele și gîndurile au o curgere romantică, se aranjează ele în forme știute și, cum spunea Doru Pencea, dau lumină.

Să ne spunem povești și să le lăsăm să rămînă în preajma noastră, în aerul nostru, să le lăsăm să viseze, cu noi sau în locul nostru... Poveștile sînt ca și cuvintele, se colorează pentru fiecare om altfel... Studentul acela din Timișoara, viitor doctor veterinar, i-am și spus că-i o meserie... neromantică, a rîs de mine și apoi, cu risipă de gesturi, mîinile lui cîntau un poem, mi-a explicat cît de... romantică va fi ferma la care va lucra, ultramodernă, amenajată hiper-automat și el va pune muzică în staulul de vite, muzică ușoară sau clasică va vedea el ce suportă animalele, și ferestrele vor avea vitralii colorate... Și nu era nimic desuet, nimic amuzant în confidențele acestea de viitor, da sînt un romantic, îmi spunea, scriu versuri, compun muzică pentru ele, nu recunosc totdeauna, dar parcă e mai bine să știu că așa este...

Și poate sîntem, toți, această generație hiper-tehnicistă a unui secol cibernetic, romantici... Urmăream, într-un sfîrșit de noapte la Costinești, perechile de tineri ieșite pe malul mării pentru fascinantul moment al răsăritului de soare... De ce să nu spun, erau altfel decît în timpul zilei, cu siluete diluate de lumină, cu vorbe apropiate de buze, cu mișcări de înot aerian... Eu așa i-am văzut și am știut că în fiecare dimineață ies alții și alții la răsărit, și mi-am spus că nu de alt romantism avem nevoie ci de această putere și curiozitate de a descoperi, mereu, mereu, aceleași răsărituri, că nu alt romantism ne caracterizează decît acesta cu care, la începuturi, în singurătățile dimineților meditative, așteptăm lumina...

NOI ÎN MUNCĂ

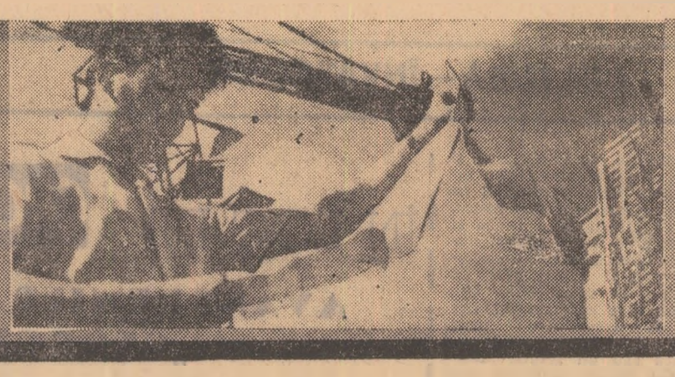

ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

PLENARE ALE COMITETELOR JUDEȚENE U.T.C.

ÎN DEZBATERE LA ARAD:

VIAȚA INTERNĂ DE ORGANIZAȚIE

Plecînd de la o atentă investigație întreprinsă în ultima vreme, Comitetul județean Arad al U.T.C. a analizat în cadrul unei plenare o serie de aspecte ale vieții interne a organizațiilor U.T.C., ale modului în care principiile și cerințele statutare se traduc în activitatea lor permanentă. Așa cum s-a subliniat și în raportul prezentat la plenară, comitetul județean U.T.C. a încercat să abordeze această problemă într-o perspectivă cît mai largă, oportunitatea dezbaterii ei fiind determinată în primul rînd de locul central ce revine vieții interne în perimetrul activității organizației U.T.C. de polivalența conținutului său, reunind totalitatea obiectivelor ce preocupă organizațiile în cele mai diverse domenii de manifestare a atribuțiunilor lor. În acest sens, numeroși vorbitori înscriși la cuvînt s-au orientat spre evidențierea dinamismului vieții de organizație, reliefat în registrul acțiunilor politice, economice, patriotice, educative. Una din problemele care a suscitat un viu interes din partea participanților, a fost aceea a conținutului adunărilor generale ale organizațiilor U.T.C. În cuvîntul său **Vasile Rusu**, prim-secretar al Comitetului municipal Arad al U.T.C., a atras atenția asupra maximei importanțe ce trebuie acordată acestei probleme, pornind de la ideea că adunarea generală a organizației este chemată să analizeze și să hotărască asupra celor mai importante aspecte ale vieții și activității organizației. În această direcție, a continuat vorbitorul, o serie de organizații manifestă încă un vizibil deficit ce se repercutează negativ nu numai asupra îndeplinirii rolului adunării generale propriu-zise, ci și asupra activității în genere a organizației. S-a amintit astfel sărăcia tematică a unor adunări, precum și discutarea în acest cadru a unor teme departe de a satisface exigențele firești ale tinerilor, preocupările lor cotidiene.

În aceeași ordine, îmbunătățirea stilului de muncă, a metodelor de lucru în organizațiile U.T.C. a adus în fața participanților o serie de elemente ce au servit convingător demonstrația validității și permanenței acestui deziderat, amplificat de manifestarea în continuare, în unele cazuri, a unor lipsuri și neajunsuri. S-a evidențiat astfel persistența unor fenomene de neinformare promptă și clară a tinerilor cu privire la sarcinile organizației din care fac parte, la stadiul îndeplinirii lor, comportînd ca efect diminuarea angajării și responsabilității lor la îndeplinirea optimă a acestora. Planificarea și organizarea defectuoasă a muncii, formalismul și superficialitatea dovedite de unele organizații față de propriile obiective pe care și le propun, neurmărirea consecventă a realizării lor în timpul potrivit, și în consecință transferarea lor de la un trimestru la altul au reținut, de asemenea, atenția multor vorbitori. Din acest punct de vedere cuvîntul lui **Mircea Pavel**, secretarul comitetului organizației U.T.C. de la Uzina de vagoane Arad, a fost pertinent, experiența organizației pe care o reprezenta fiind remarcabilă în acest domeniu.

Dezbaterea creșterii rîndurilor organizației U.T.C. prin primirea de noi membri și consolidarea sistemului de evidență a acestora a permis și cu această ocazie manifestarea unor opinii lucide, definind o optică constructivă, capabilă să ofere argumente operative în exercitarea practică a acestor componente esențiale, structurii vieții interne de organizație. Nu putem însă să nu consemnăm faptul că, dincolo de indiscutabila fertilitate a lucrărilor plenarei s-au manifestat și unele „fisuri". Unii dintre participanți ne-au mărturisit că nu cunoșteau cu exactitate care va fi obiectul dezbaterilor plenarei, fapt evocat de altfel și de luările de cuvînt ale unor participanți, abstracte și fără a fi la obiect, ceea ce a atras în mod îndreptățit reacția negativă a celorlalți participanți la plenară.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul ION POPESCU, secretar al Comitetului Central al U.T.C. care, într-o amplă și pătrunzătoare alocuțiune, a subliniat un bogat registru de probleme privind domeniul vieții interne de organizație. Vorbitorul a accentuat necesitatea imperioasă a îmbogățirii conținutului politic al vieții interne de organizație, ca domeniu autentic de formare și adîncire a conștiinței comuniste a uteciștilor, insistînd asupra valențelor educative pe care ea poate să le dezvolte. Totodată, ideea formării unei personalități proprii fiecărei organizații, derivată și determinată în bună măsură de viața internă de organizație, a reușit să înmănuncheze în afirmarea și analiza ei un factor deosebit de prețios pentru tot ceea ce implică existența și activitatea unor organizații U.T.C.

Măsurile adoptate în final de plenara Comitetului județean Arad al U.T.C., integral racordate la necesitățile realităților care au servit de premisă inițierii ei vor fi desigur o garanție capabilă să optimizeze orizontul vieții interne a organizațiilor U.T.C. din județul Arad, pe măsura sarcinilor ce le stau în față și a continuării consecvente a succeselor deja obținute.

TRAIAN GINJU

UN SAT SE REÎNSCRIE

(Urmare din pag. I)

ca pînă la toamnă să fie ridicate și celelalte. Se desfășoară în ritm intens și lucrările de reparații.

Pe strada Unirii, una din cele mai greu lovite de inundații, toate casele distruse au fost reconstruite. În una din acestea, l-am întîlnit pe cetățeanul Viorel Cîta, care stringea bucățile de cărămidă rămase. Doar cu o zi înainte plecaseră zidarii.

— Cuvintele mi se par sărace pentru a mulțumi partidului și statului, care mi-au ajutat să-mi refac gospodăria, ne declară el. **Fără acest ajutor, eu și cei 5 copii ai mei am fi rămas pe drumuri, căci singur n-aș fi reușit să-mi recladesc casa atît de repede.**

Referindu-se la sprijinul primit, interlocutorul nostru ni le înfățișează în diversele sale ipostaze și dimensiuni:

— Imediat după inundații am primit din belșug alimente și obiecte de îmbrăcăminte, încît n-am trăit nici o clipă în lipsuri. După cîteva zile ne-a fost repartizat un cort și patru pături, apoi un aragaz. Acum, în timpul vacanței, fiica mea mai mare, Lucia, elevă în clasa a X-a la liceu, a fost trimisă în tabără pentru copii sinistrați, de la Costinești, unde s-a bucurat de o îngrijire și atenție cu totul aparte. Dar ajutorul cel mai substanțial de-abia după aceea a urmat. Statul ne-a acordat despăgubiri bănești pentru refacerea gospodăriei, în valoare de 25 000 lei. În același timp, ne-a pus la dispoziție materialele de construcții necesare la preț redus.

Despre ajutorul primit din partea partidului și statului, ne-au vorbit în aceiași termeni și Etelca Martonossy, Ioan Popa, Maxim Marian, Dumitru Cărbune etc. Dacă ar fi întrebați, la fel ar vorbi toți cetățenii Iliei, căci nu există familie din cele 580 cîte numără la ora actuală, care să nu fi beneficiat de acest ajutor. Pînă la 1 august lor le-au fost repartizate ajutoare bănești de peste 4 500 000 lei. Prin depozitul de materiale de construcții din gară au fost desfăcute cetățenilor, pînă la aceeași dată, 587 tone ciment, 586 tone var bulgări, 250 000 cărămizi, 238 000 țigle, 200 mc cherestea și alte materiale ce vor servi la refacerea gospodăriilor distruse. Fiecare gospodărie a devenit astfel un șantier.

ÎN ADUNAREA SALARIAȚILOR S-A IMPUS

SPIRITUL ANALITIC

În secția a III-a a Uzinei de prelucrarea maselor plastice din Buzău aproape 75 la sută din totalul salariaților sînt uteciști. Avînd în vedere acest lucru era firesc ca la adunarea consacrată analizei activității economico-financiare pe primul semestru, măsurilor cerute de realizarea integrală a sarcinilor anuale de producție și pentru dezbaterea cifrelor de plan pe 1971 să înregistrăm prezența tinerilor, intervenția lor de conținut în desfășurarea acestui colocviu colectiv vizînd în egală măsură prezentul și perspectivele întreprinderii. Relevînd faptul că în prima jumătate a anului producția globală a depășit prevederile inițiale cu 1,4 la sută, în această perioadă fiind produse în plus 720 tone saci industriali și folii din polietilenă — tînărul inginer Viorel Văsuț, șeful secției — a ținut să sublinieze că aceste rezultate se sprijină în mod substanțial pe activitatea de fiecare zi a tinerilor, ele își au explicația în comportarea în producție a uteciștilor din uzină. S-au citat și nume. Dar mai presus de acestea se situează munca depusă de întregul colectiv, tînăr ca vîrstă, ca experiență. Ion Constantin, Nicolae Șoarece, Alexandru Moroianu de la atelierul de polietilenă, N. Drăghici și Gh. Ilie de la termo-formate sînt cîteva exemple. Important ni se pare însă faptul că cei ce lucrează în secții, în majoritatea absolvenți ai școlii profesionale, în timpul care s-a scurs de la venirea în întreprindere s-au străduit să se înscrie conștient în cerințele producției, să-și formeze și să-și dezvolte acele calități de natură să stimuleze ascendența rezultatelor în producție. Atenția, concentrarea, perseverența — iată factorii, care nici nu se putea altfel, au permis desfășurarea ritmică a producției la locurile de muncă, realizarea unei producții calitativ superioară. Ar fi fost însă un gest de automulțumire nejustificată încercarea de a prezenta lucrurile într-o astfel de lumină ca și cum nimic nu ar mai fi rămas de făcut. Șeful secției aprecia și pe bună dreptate, că, indiscutabil, rezultatele ar fi putut fi considerabil mărite dacă toți tinerii, fără nici o excepție, ar fi răspuns acestor exigențe, dacă n-ar fi existat cazuri, izolate ce-i drept, în care uteciști (cum ar fi de pildă Aurel Tănase, Rodica Stoica, Ion Andrei, Aurel Oancea), n-ar fi lipsit nemotivat de la lucru sau în care tinerii maiștri — și s-a făcut referire la Constantin Săvulescu — permit ca oamenii de sub conducerea lor să lucreze, fiecare, cum îl taie capul, să se plimbe fără nici un rost prin secție, să poarte discuții interminabile cu subiecte fără nici o tangență cu problemele fabricației.

Cei care au luat cuvîntul au subliniat cu deplină justificare că îmbunătățirea activității, a rezultatelor în muncă, ridicarea ștachetei propriei activități pe o treaptă superioară a fost prejudiciată printre altele și de aceea că lansarea în producție a noilor repere se face de multe ori fără a fi asigurate, în prealabil, loturile de SDV aferente, că nu întotdeauna repartizarea oamenilor pe mașini și instalații se face în funcție de aptitudinile și calificarea lor.

Privind lucrurile prin același unghi critic, caracteristic întregii dezbateri, tinerii, și am reținut aici numele operatorilor chimiști Nicolae Cocioabă, Radu Cojocaru, Cristian Burlan, au supus atenției colective neajunsurile provocate de efectuarea cu întîrziere a reparațiilor de către echipele de intervenție. Este cu totul dăunător că trebuie să se aștepte ore în șir intervențiile în acest sens, la fel de negativă fiind neconcordanța dintre gradul de calificare a muncitorilor și operațiile ce li se dau spre execuție.

Demnă de remarcat această analiză lucidă a deficiențelor semnalate pe parcursul a șase luni de activitate vizibil prezidată nu atît de dorința fiecăruia de a fi cu orice preț critic și autocritic, ci mai presus de orice, de voința colectivă de a crea din vreme premisele realizării cu succes a sarcinilor ce revin secției în anul următor. An în care cifrele de plan, în special cele privind exportul, cunosc importante creșteri a căror îndeplinire este strict condiționată de organizarea și planificarea judicioasă a producției și a muncii, determinată de măsura în care este instaurată o disciplină fermă care să permită utilizarea la maximum a timpului de lucru, a capacității mașinilor. În această idee este de reținut propunerea făcută în adunarea cu privire la deschiderea în cel mai scurt timp a unui curs pentru ridicarea calificării lucrătorilor din atelierul de polietilenă, atelier la care nu peste mult timp urmează să fie asimilate noi tehnologii de fabricație pentru poliesterii armați cu fibre de sticlă, recuperarea sacilor uzați și extrudare profilelor PVC. Dacă adăugăm că materializarea ambelor propuneri a fost încredințată tinerilor ingineri Vasile Văsuț și I. Cobotaru, primul — șeful secției, iar al doilea — locțiitorul secretarului comitetului U.T.C. coordonator pe uzină vom avea deja distincte puncte de reper privind obligațiile mărite ce revin organizației U.T.C. în ansamblu, obligații a căror onorare se impune a fi făcută prin intensificarea activității, prin amplificarea gamei de preocupări. Astfel, răspunsul organizației U.T.C. la realizarea sarcinilor sporite de producție ale uzinei va putea crește, iar contribuția fiecărui tînăr va fi racordată mai bine la cerințele tot mai mari ale producției.

E. DIMA

CONCURSUL PROFESIONAL „BUNA SERVIRE"

Concursul s-a încheiat, cîștigătorii sînt cunoscuți. Șase laureați din șase mii cîți au luat startul în această competiție a profesiei de lucrător în comerțul cooperatist. Șaseași în îndemînarii și priceperii, șase tineri aflați la cei dntîi pași în această atrăgătoare, prețuită și complexă activitate. I-am privit, i-am ascultat în dialogul cu examinatorul, i-am intervievat. Sînt, într-adevăr, pricepuți, buni propagatori ai bunului gust.

De fapt, cine sînt acești tineri ce s-au impus atenției în finala disputatului concurs „Buna servire" — cu competență inițiat, organizat și urmărit de către C. C. al U.T.C. și Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum?

AUREL LUCA

ION FILIMON

NICOLAE PARPALĂ

VASILE SALVAN

VALERIA MATEESCU

NICOLAE BARNHARD

LAUREAȚII

VASILE SALVAN, cel care a cîștigat concursul la proba comerț, e vînzător la librăria „George Coșbuc" din Năsăud. Despre el se zice că e mult pînă îi spui bună-ziua că după aceea te plimbă o jumătate de zi printre rafturile cu cărți. *Te descoase, discret, dacă îți place să citești și ce anume gen de literatură te interesează. Îți prezintă autori clasici și debutanți, îți citește aprecierea autorului asupra propriei cărți și a criticilor cu care corespondează. Cercul de cititori năsăudeni, și nu numai din această localitate, îl caută. Și, faptul că anual asigură vînzare de aproape o jumătate milion lei vorbește de la sine despre efortul deosebit cheltuit minut cu minut de acest inimos băiat.*

Locul II, la același criteriu, a fost ocupat de VALERIA MATEESCU, gestionară la librăria „Nicolae Iorga" din Vălenii de Munte. Este absolventă cu media maximă a școlii de profil din rețeaua cooperativei de consum. De trei ani consecutiv este confirmată fruntașă în întrecerea socialistă. Menține la zi, vitrina noutăților și colțul documentar; a adoptat metoda „acces liber la raft": săptămînal organizează consfătuiri cu cititorii. Nu-i o inovatoare în arta comerțului dar este o excelentă organizatoare, o atentă, competentă și vrednică activistă cu cartea. „E o profesoară a profesiei" — *cum o aprecia un cumpărător în caietul de sugestii și reclamații expus în unitatea unde Valeria Mateescu lucrează.*

NICOLAE BERNHARD, gestionar la magazinul Moto-velo și articole sportive din Sînnicolaul Mare, a constituit un permanent adversar al celor ce și-au împărțit locurile I și II. Este absolvent al școlii profesionale de cooperație și un îndrăgostit de meserie. Puterea de muncă, amabilitatea, calmul sînt principalele sale trăsături profesionale. Aici, la București, a făcut dovada unui virtuos urmaș al lui Mercur. Supus unui test a înșirat pe de rost, cu o exactitate de invidiat, 639 de repere la biciclete, motorete și motociclete — prețuri, unități producătoare, termene de garanție, principii de funcționare; a stabilit cu aceeași precizie mărimile a 31 de articole de îmbrăcăminte specifice drumeției și activității pe stadioane. Cunoscîndu-l, ar putea cineva să nu i se adreseze atunci cînd dorește să-și cumpere ceva din ceea ce se desface la magazinul al cărui responsabil este?

...Năsăud, Vălenii de Munte, Sînnicolaul Mare — adresele cîștigătorilor unui concurs al aptitudinilor, bunului-gust și competenței profesionale. Le adăugăm pe cele ale altor tot atît de bine pregătiți lucrători ai comerțului cooperatist, cîștigători ai probei alimentația publică. *AUREL LUCA, este maistru cofetar la Slobozia. Cu el ne întîlnim în 12 unități distribuite pe magistrala turistică București-Constanța, pe întreg segmentul delimitat de granițele județului Ialomița. Opriți la Malu, la Giurgeni, la Slobozia, oriunde vedeți firma „Cooperativa de consum Slobozia, unitatea de cofetărie", și-l veți cunoaște pe Aurel Luca. Apreciind* rulada fantezi, eclerul dublu, *prăjitura* turist, *nu se poate să nu vă gîndiți și la autorul rețetelor lor, la producătorii acestora.*

Locul doi a revenit tot unui cofetar, lui ION FILIMON din Hîrlău Iașului. Are 26 de ani, dar ascultîndu-l vorbind despre meseria lui îi dai... 40. Pe acest neîntrecut producător al amandinelor, șarlotelor cu ciocolată, al cuiburilor, al ardeilor cu zahăr și bomboanelor răsucite, *cel mai bine mi se pare că-l prezintă cifrele: cu doi ani în urmă, la angajarea sa ca maistru cofetar, unitatea desfăcea produse cam de 25 000 lei pe lună. Acum, cifra a urcat la 90 000 lei. Orice am adăuga ni se pare de prisos.*

Și, în sfîrșit, marele neînțeles al fazei finale a concursului „Buna servire", NICOLAE PARPALĂ, bucătar specialist la Popasul „Deaul Viilor" din Drăgășani. Spunem marele neînțeles *pentru că numai prin neînțelegerea de către juriu a spuselor sale am mai putea explica penalizarea de 50 de sutimi la nota acordată. Altfel nu putem înțelege cum acest băiat, autor a peste 30 de rețete pentru bucătărie poate... pierde teren în competiție atunci cînd este pus să vorbească despre sosurile reci sau despre aspectul și valoarea nutritivă a legumelor folosite la bucătărie. Dar, oricum, toată asistența a întrevăzut în Nicolae Parpală (de altfel cîștigător al concursului pe țară din 1966 prilejuit de consfătuirea lucrătorilor din comerț) pe excelentul bucătar de la Popasul „Dealul Viilor", omul care prin cele 40 de meniuri zilnice îi atrage pe drumeți să petreacă chiar și numai o oră sub boltele de struguri din marginea Drăgășanilor...*

„Buna servire" — concursul profesional ce a impus personalități ale comerțului din sectorul cooperației de consum. Numai șase laureați din șase mii — aceasta numai pentru că totul se subordonează regulilor concursului. Sîntem convinși că mulți dintre cei ce au rămas anonimi, cu mai multe șanse, cu mai mult efort ar fi putut fi ei cîștigători. Oricum, marele cîștigător al acestei competiții profesionale sîntem noi, consumatorii...

GH. FECIORU
Foto: LUCIAN GEORGESCU

La proba practică ospătarii, bucătarii... vînzătorii din magazinele universale

REȘIȚA ESCALADEAZĂ COTELE ÎNALTEI EFICIENȚE

(Urmare din pag. I)

ziua și ora la care s-au produs evenimentele — șarjele de fontă ale Reșiței se formează în abdomenul celor două furnale de 700 de metri cubi, pe atunci mărime de invidiat în metalurgia românească. Au apărut însă cele de „o mie" de la Hunedoara, furnalele de „o mie șapte sute" metri cubi de la Galați. Între ele, furnalele reșițene încearcă complexe. Este la mijloc însă o competiție în care siderurgiștii din Reșița sînt angajați cu întreaga lor capacitate, cu toată experiența lor profesională îmbogățită de la o generație la alta: întrecerea pentru a scoate zilnic cît mai multă fontă, de cît mai bună calitate, cu un consum de materiale cît mai redus.

Am revenit în biroul conducerii secției după ce întîrziasem pe platforma furnalelor, unde oamenii mîngîiau cu privirea încărcătura proaspătă din oale, și în sala de comandă unde prim-maistrul **Petru Sfercocea** aluneca neîncetat de-a lungul aparatelor de control. Văzusem. Voiam să mai știm și altele. Întrebarea, dezbrăcată de vorbe inutile:

— Cum stați cu planul?

Ieșe la iveală un dosar dintre filele căruia cifrele se alcătuiesc în răspunsuri seci dar convingătoare. Situația pe șapte luni va fi definitivă abia peste cîteva zile. Detaliile, abia atunci deci. Se știe însă cu exactitate **că pînă la 1 august furnaliștii din Reșița au dat peste plan 6 637 tone de fontă, cantitate reprezentînd 95 la sută din angajamentul anual reformulat în spiritul posibilităților mai exact evaluate în ultimele luni. Economia de cocs realizată în acest interval se ridică la 2 200 de tone, ceea ce a permis ca jumătate din sporul de producție raportat să fie elaborat folosind nu materia, atît de solicitată, din depozit, ci cocs economisit prin preocuparea și străduința siderurgiștilor reșițeni.**

— Și la noi, ca și în alte părți, cocsul, celelalte materiale cu care lucrăm, ne stau mereu „pe suflet" — ne spune ing. **Toni Dijmărescu.** Cu toate că posibilități de reducere a consumului de cocs nu se găsesc pe toate drumurile încercăm să valorificăm cît mai bine această materie primă-combustibil, să gospodărim judicios cantitățile ce le primim.

În sprijinul afirmației, aparent generale, cifrele ne vin din nou la îndemînă. În primul semestru al acestui an consumul de cocs de aprovizionare a scăzut cu 8,34 kg pe tonă de fontă iar cel de cocs tehnic cu un kilogram pe tonă.

Cocsul este însă doar unul „personajele" cel mai des căutate de calcul, de estimările febrile la ora bunei gospodăriri. Prin reducerea consumurilor specifice de materiale, prin micșorarea cantităților de combustibil, punînd preț pe orice pedală cît de mică în mecanismul eficienței, aici, la furnale, s-a izbutit ca în cinci luni prețul de cost să se reducă cu 29 de lei pe tonă de fontă. O scădere care conduce la o economie totală de trei milioane lei prin efort propriu. Continuînd logica cifrelor sîntem îndemnați să mai adăugăm la cele spuse pînă acum încă ceva, ilustrativ pentru același spirit de gospodari al gazdelor noastre. Față de cifra planificată, indicele de utilizare a volumului util a crescut cu 1,8 la sută — atingînd 1,379 tone pe metru cub și zi, în timp ce opririle și mersul redus se situează sub 1,49 la sută din timpul calendaristic.

Am staționat prea mult poate în zona datelor exacte, a procentelor, a cifrelor și noțiunilor precise exprimate în cursurile de specialitate. Dar ce altceva ar putea să exprime mai bine echivalentul ceasurilor consumate în vecinătatea cuptoarelor înalte, al strădaniei și pricoperii furnaliștilor reșițeni decît acest limbaj foarte strict, înscris pe cartea lor de vizită?

INCURSIUNI PE TERITORIILE ARTEI POPULARE (II)

SPECTACOLUL FOLCLORIC NU POATE DEPĂȘI DIVERTISMENTUL?

Într-un articol anterior stabileam, împreună cu cîțiva interlocutori interesați, o listă sumară a principalelor obiective către care ar trebui să ambiționeze, în actualul moment de dezvoltare a mișcării spectaculare din țara noastră, ansamblurile folclorice profesioniste: cîștigarea de către aceste instituții a unui profil artistic specific, sporirea gradului de atractivitate, prin innoirea spectacolelor lor, afirmarea unui mesaj etico-estetic etc. Pornind de la aceste deziderate, am purtat recent — în ambianța stimulatoare a festivalului folcloric prezentat pe litoral de o serie de formații folclorice amatoare — o convorbire cu actorul Tudor Gheorghe, interpret al acelor spectacole de folck-song mult apreciate atît de publicul din sala de teatru cît și de cel din fața micilor ecrane sau a aparatelor de radio.

— În primul rînd, mi-a spus tînărul actor, aș vrea să precizez că nu mă consider nici pe departe un specialist în domeniul spectacolului folcloric. Încercările mele în această direcție, devenite publice relativ recent, nu reprezintă, de fapt, decît niște căutări specifice începutului de drum, niște experiențe ale unui actor amator de vers și cîntec popular. Amator, care, nu uitați, s-a apropiat de acest teritoriu venind din domeniul teatrului „de proză". Prin aceasta vreau să spun că punctul meu de vedere nu trebuie primit de cititorii dvs. — specialiști sau amatori — ca o concluzie, ca un adevăr absolut, ci, pur și simplu, ca un subiect de meditație, egal ca valoare cu oricare altul posibil a fi formulat, într-o asemenea discuție.

— Fie și cu această precizare, să... luăm totuși loc în „stalul" spectacolului folcloric profesionist...

— Ipostaza de spectator, de spectator împătimit, aș putea spune, al unor asemenea reprezentații, îmi convine cel mai mult, „stalul" simbolic propus de d-ta fiindu-mi cea mai prielnică „tribună"... Iată, din acest unghi de perspectivă, o primă constatare: Deși în viața noastră artistică izvoarele folclorice sînt invocate — și pe bună dreptate — poate mai mult decît în cadrul oricărei alte mișcări artistice naționale, în mod paradoxal, tocmai activitatea folclorică spectaculară se dezvoltă, la noi, nu pe direcția filozofică, dramatică, gravă, ci pe aceea a **divertismentului**. În vreme ce poezia și proza cultă, muzica de cea mai trainic-modernă factură, artele plastice ajunse la esențializări majore, dramaturgia de înaltă ținută și chiar cinematograful (nu discut aici valoarea intrinsecă a rezultatelor; doar semnalez importanța și tonusul preocupării) se apropie de folclor cu pasiune și venerație, adăpindu-se din motivele lui cu o evlavie artistic-intelectuală emoționantă ea însăși, tocmai cei care lucrează nemijlocit în acest domeniu tratează tezaurul pe care sînt chemați să-l valorifice cu o nonșalanță pe care n-am putut să mi-o lămuresc niciodată... Să mă explic: La noi, în majoritatea covîrșitoare a cazurilor, **un spectacol folcloric** este **un spectacol distractiv**. Schema alcătuirii lui, indiferent de zona etnografică din care vine formația respectivă, este alcătuită ea însăși în vederea acestei unice finalități: o „uvertură" de taraf, urmată de un grup vocal și de o suită coreografică, apoi o succesiune de soliști vocali și instrumentali (fluier, ocarină sau drimbă, cu eterna alternanță horă-sirbă), după care din nou taraful (neapărat „potpuriu") și, în sfîrșit, „apoteoza" dansului final...

— Deliberat sau nu, mi-ai descris aproape întocmai schema spectacolului buzoian, văzut seriile trecute pe litoral, și pe care, după cum am observat, l-ai aplaudat călduros!

— Și, te asigur, nu în mod ipocrit. Pentru că realmente mi-a plăcut acel spectacol. Dar numai și numai sub raportul divertismentului, al nevoii vacanțiere de destindere și, de asemenea, al ingenuității interpreților amatori, unii dintre ei — de pildă trio-ul coreografic — adevărați virtuozi.

— Atunci?...

— Eu mă refeream la ansamblurile profesioniste...

— Cărora le refuzi preocuparea pentru reprezentații de divertisment?

— Cărora le dezaprob preocuparea **aproape exhaustivă** pentru asemenea spectacole.

— Totuși, succesele obținute, popularitatea interpreților...

— Nici aceste adevăruri nu le ignor. Dar eu — **spectatorul** pe care-l reprezint în această discuție — nu mă duc la reprezentația folclorică pentru armoniile tarafului, pentru registrul solistei sau pentru performanța cvasi-sportivă a căluașarilor, luate **în sine**. Ar fi cum m-aș duce la teatrul dramatic **numai** pentru vibrația din glasul și monumentalitatea din gestul maestrului Calboreanu, interesîndu-mă nu **ce** aud și văd, ci numai **cum**... Ce vreau să spun? Că eu, **spectatorul**, în actualul meu stadiu de intelectualitate, de civilizație, de înțelegere și putere de emoționare, mă îndrept spre scena folclorului ca spre orice altă scenă de teatru, adică cu gîndul de a vedea și auzi idei, de a trăi emoții puternice, tulburătoare, pe măsura universului reprezentat de acest gen de spectacol... Ori, în măsura în care un luminos cîntec de dragoste, un bocet sfîșietor, o crîncenă baladă haiducească sau un „cîntic" filozofic din bătrîni nu devin, pe scenă, transmițătoarele unui conținut greu de sensuri, ci doar niște banale „solo-uri vocale" — fie ele și interpretate cu măiestrie formală — exigențele mele, ale spectatorului (mă refer la exigențele de fond) rămîn satisfăcute numai în mică măsură. Spectacolul folcloric ca act de teatru specific, ca act de sensibilitate și cultură totodată, îmi rămîne nedăruit.

— Ce soluții propui?

— Eu, neavînd o vastă pregătire și experiență în materie, nu-mi îngădui să propun soluții. Propun în schimb meditații. De pildă: Cum să ne explicăm faptul că, în vreme ce, în ultimii 20 de ani, în domeniul spectacolului folcloric și-au făcut apariția o serie de eminenți dirijori, orchestratori, maiștri coreografi — ce să nu mai amintim de soliști vocal-instrumentali și de formațiile de dansuri, — în schimb nu putem vorbi despre nici un regizor cu har deosebit dedicat **în întregime** acestui domeniu și, de asemenea, despre nici un specialist al folclorului, om de știință și de artă în același timp, care să se fi consacrat exclusiv activității de ideolog repertorial al unui ansamblu folcloric (culegător și secretar literar-muzical în același timp) și a cărui activitate să fi izbutit a face expresiv (la nivelul bunelor teatre de dramă) profilul respectivului ansamblu?... Repet, acestea sînt numai niște subiecte de meditație. Subiecte potrivite, după părerea mea, în împrejurări în care posedăm un tezaur folcloric neegalat, în care dispunem de tehnicieni și interpreți de mare valoare ai domeniului, în care avem mijloace material-organizatorice fără precedent și, în sfîrșit, în împrejurări în care — de ce să n-o spunem? — critica artistică de la noi nu s-a aplecat asupra acestei zone decît fugitiv, cu „superioară" condescendență sau numai cu sentimentală îngăduință.

PETRE DRAGU

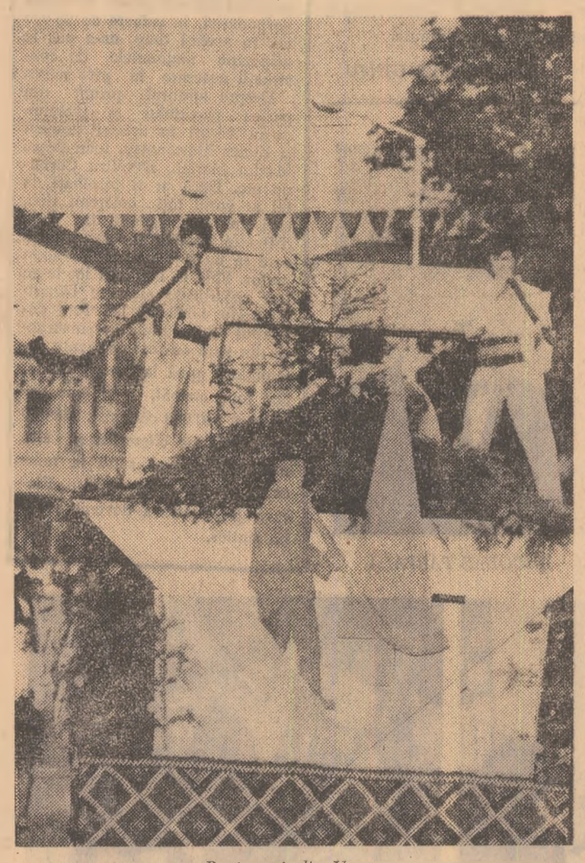

Buciumași din Vrancea

Foto: P. TINJEALĂ

O SINGURĂ SCENĂ?

(Urmare din pag. 1)

tineri ai fabricii se adresează exclusiv celorlalți tovarăși mai vîrstnici pînă la numărul de 250?! Există la club o formație de muzică ușoară. Dar directorul de cămin, tovarășul Ioan Sposib, susține că unii din membrii ei sînt „oamenii noștri". Tovarășului Dumitru Duță, responsabilul clubului, i se pare la un moment dat că directorul de cămin raportează șefilor săi acțiunile clubului! În sfîrșit, direcțiunea căminului vine la tovarășul Duță cu planul de muncă trimestrial pentru a-l pune de acord, probabil cu anumite date calendaristice ale acțiunilor clubului. Tovarășul Duță însă nu admite în sus-amintitul plan acțiuni de gen „rurale", cu șeptel și agrotehnică, întrucît fabrica este mediu muncitoresc, face zahăr dulce, nu crește taurine de rasă! Uite deci prima coardă sensibilă! De ce — zice Ioan Sposib, directorul de cămin — să mă corecteze pe mine sudorul Duță, care își lasă salopeta la ușă și intră în club responsabil cu jumătate de normă? Directorul de cămin pare să fie într-adevăr mai specializat, prin natura profesiei sale inițiale de învățător, în probleme ale culturii de masă. Celălalt are însă cheia dotării materiale și-n același timp are merite de necontestat pe linia activității sportive (din comună, de data aceasta!) fiind președintele Asociației sportive „Siretul" de nu mai puțin de zece ani! Și așa mai departe...

Am pus la Bucecea următoarea întrebare: *cît are de suferit activitatea culturală a tineretului din comună pe fondul neînțelegerilor dintre cele două conduceri?*

1. Dumitru Duță, responsabilul clubului muncitoresc: Cred că tineretul nostru are într-adevăr de suferit. Multe acțiuni ale căminului se suprapun cu cele ale noastre. Deși recunosc ajutorul specializat pe care căminul cultural l-ar putea aduce în activitatea noastră comună, pot să menționez că nu mi se pare suficientă contribuția intelectualilor comunei și mai ales cea a cadrelor didactice. Se pare că aceștia ignoră faptul că o mare parte a locuitorilor comunei Bucecea lucrează totuși la noi în fabrică. Poate că unele din acțiunile organizate de intelectualii noștri ar trebui să aibă acest specific.

2. Ioan Sposib, directorul căminului cultural: Tineretul comunei noastre este de altfel unul și același chiar dacă lucrează la cîmp, în fabrică sau este de vîrstă școlară. Sigur că activitatea culturală a acestui tineret suferă în aceste condiții cînd clubul fabricii mizează pe un specific excesiv, deși problemele muncii culturale cu tineretul sînt în esență aceleași, doar au ca bază aceeași ideologie. Noi vom avea mai tîrziu un local propriu de cămin cultural. Probabil că vom fi dotați și cu o bază materială corespunzătoare. Nu înseamnă că pînă atunci trebuie să avem mereu surprize de genul aceleia din 12 iunie cînd, nevoiți fiind să deplasăm formațiile artistice ale căminului (din care realmente fac parte și muncitori ai fabricii), ne-au fost pur și simplu refuzate instrumentele muzicale, acestea fiind închise de responsabilul clubului.

3. Ing. Valeriu Morcov, secretarul Comitetului U.T.C. din Fabrica de zahăr „Siretul": Va trebui să observați că există între sat și fabrică un fel de concurență care în loc să îmbine acțiuni, dezbină, cu sentimente individuale contradictorii. Personal am cuvinte frumoase pentru intelectualitatea comunei Bucecea. Cred însă că aportul ei specializat trebuie să fie și diferențiat din moment ce marea majoritate a acțiunilor sale au loc în clubul nostru.

4. Tov. Aurel Zaharia, secretar al Comitetului comunal de partid: Am dori să nu se mai vorbească nimic despre așa-zisul „litigiu" dintre cele două instituții culturale care ființează în comuna noastră. Și pentru că pasiunile sînt aprinse din afară (mai ales cînd are loc cîte un control) cred că soluția cea mai bună va fi să le stingem din interior. În acest sens Comitetul nostru comunal de partid va pune în discuție această problemă într-una din cele mai apropiate ședințe ale sale. Vom preciza cu acest prilej faptul că avem o reală înzestrare pentru desfășurarea muncii culturale la noi și că, de fapt, tineretul nostru a înscris pe această linie reale succese. El are datoria doar să meargă tot înainte.

Nimic, așadar, despre „litigiul" de la Bucecea! Sau poate că „litigiul" trebuie altfel privit. Căci în comună trăiesc 560 de tineri și în formațiile clubului și ale căminului activează... doar 25, fără a pune, bineînțeles, la socoteală cadrele didactice și, respectiv, pe ceilalți intelectuali. Problema că satul nu-i al fabricii și că fabrica nu-i a satului pare cel puțin ciudată în contextul de care ne ocupăm. Se pare că-i o adevărată dezlănțuire pătimașă (și egoistă din punctul de vedere al fabricii). Căci din această confruntare de Capuleți și Montaguezi locali, tineretul va trebui să iasă și aici învingător cu un cîștig de lumină din partea celor două instituții anume create să servească telurile educative ale societății noastre și nu exemplul fals al dezbinării și egoismului îngust, funcționăresc.

MOMENTUL REPARTIZĂRII ÎN PRODUCȚIE

(Urmare din pag. 1)

menționat însă aici existența celor 494 de contestații, este pentru ca cele mai multe sînt întemeiate. Absolvenții respectivi motivează în cererile lor că, în ceea ce îi privește, comisiile de repartizare n-au respectat dispozițiile legale. Se relevă astfel și unele carențe ale modului în care se aplică Decretul cu privire la repartizarea în producție a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior, asupra cărora dorim să insistăm.

Am menționat mai sus reglementarea potrivit căreia absolvenților instituțiilor de învățămînt superior li se repartizează locuri de muncă corespunzătoare pregătirii dobîndite în facultate. Numai că unele ministere sau întreprinderi care au locuri vacante nu se adresează, așa cum prevăd normativele în vigoare, Comitetului de Stat al Planificării, pentru a solicita cuprinderea acestor posturi în planul de repartizare. De aceea, la facultăți cum sînt Matematica-mecanică, Fizica, Chimia, Geografia-Geologia, absolvenții care au urmat anumite secții de specializare s-au găsit în situația de a nu putea să-și aleagă locul de muncă potrivit pregătirii lor. Semnificativ este cazul Feliciei Popescu, absolventă a Facultății de Matematică-mecanică, (secția de mecanica fluidelor), cu media 10 la examenul de diplomă, care a fost repartizată la Școala generală din comuna Carpeni, județul Dolj. Firește, are dreptate cînd afirmă că această repartizare o obligă să-și abandoneze specializarea dobîndită în facultate. La cererea sa anexează încă o adresă a Departamentului de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor, care face cunoscut Ministerului Învățămîntului că **„avînd liber un post de hidrolog la sectorul de meteorologie și hidrologie din Craiova, sînt de acord ca tov. Popescu Felicia să fie angajată în acest sector"**. De ce respectivul departament face cunoscută cu atîta întîrziere existența postului vacant?

Numărul unor astfel de solicitări prezentate după ce planul de repartizare a fost elaborat de către Comitetul de Stat al Planificării, în colaborare cu Ministerul Muncii și Ministerul Învățămîntului și aprobat de Consiliul de Miniștri, este destul de mare. Dăm numai cîteva exemple. Întreprinderea de Construcții Montaj din Iași o solicită pe Anica Zenovei, **absolventă a** Academiei de studii economice. „Prodexport"-București o cere nominal pe absolventa Elena Oprea, de la Academia de Studii Economice. Ministerul industriei materialelor de construcții o solicită, pentru Întreprinderea „Vitrocim" din București, pe absolventa Ștefania Lăzărescu...

Ministerul Învățămîntului are de rezolvat contestațiile unor absolvenți, aceste contestații sînt întemeiate — lor nu li s-a asigurat repartizarea potrivit pregătirii — și, ca atare, este nevoit să răspundă favorabil unor instituții centrale care obișnuiesc să-și facă cunoscute ofertele abia în ceasul al 12-lea. Dar în felul acesta, pe deoparte postuvrile respective au fost sustrase din sistemul ocupării prin concurs, în cadrul lucrărilor comisiilor de repartizare, iar pe de altă parte, școlile generale unde au fost trimiși absolvenți ale căror repartiții au fost ulterior schimbate rămîn încă un an fără profesori la disciplinele respective. De altfel, nedeclararea posturilor vacante a produs dificultăți și în ceea ce privește respectarea prevederilor privind repartizarea absolvenților căsătoriți în localitățile unde domiciliază soțul (soția) sau în apropierea acestora. Numeroase contestații sînt motivate prin aceea că absolvenților respectivi nu li s-au asigurat posturi potrivit prevederilor Decretului.

Alte situații dovedesc că uneori comisiile de repartizare au lucrat în grabă, fără să cunoască realitățile care frămîntă pe absolvenți și fără să manifeste grijă față de interesele lor reale. La Facultatea de construcții civile și industriale, de pildă, un absolvent originar din Brăila, Ștefan Căpățînă, a fost repartizat în cadrul Consiliului popular al județului Buzău, în timp ce un absolvent cu domiciliul în Buzău, Liviu Radu, a primit repartizare la Consiliul popular al județului Brăila. A fost necesară intervenția Comitetului de stat pentru economia și administrația locală care, la cererea absolvenților, le-a asigurat locuri de muncă în localitățile unde își au domiciliul. Se cunoaște și un caz de fraudă, la Institutul politehnic din Brașov, unde comisia de repartizare a „păstrat" un post la o uzină din oraș pentru fratele unui cadru didactic din institut, deși acesta nu era îndreptățit să-l obțină.

În societatea noastră drepturile garantate prin lege sînt respectate fără excepție. Iată însă că datorită nepăsării sau neglijenței unor conducători de instituții, precum și superficialității de care au dat dovadă unele comisii de repartizare, Ministerul Învățămîntului, Comitetul Executiv al U.A.S.R. și alte foruri, care în această perioadă au de rezolvat probleme importante privind pregătirea noului an de învățămînt, sînt nevoite să-și facă timp pentru a examina cu toată atenția contestațiile înaintate de absolvenți, repunîndu-i în drepturi pe cei ale căror cereri sînt întemeiate. De aceea ar fi normal ca în apul viitor, activitatea comisiilor de repartizare să înceapă încă din luna ianuarie. Noul Decret stabilește anumite priorități: pentru absolvenții care solicită posturi în comunele unde își au domiciliul ei sau părinții lor; pentru absolvenții căsătoriți etc. Firesc ar fi ca opțiunile lor să fie cunoscute încă de la începutul anului. Este bine ca tratativele pe care Comitetul de Stat al Planificării le poartă cu instituțiile centrale să aibă în vedere și solicitările nominale ale absolvenților. Credem, de asemenea, că nu mai este cazul să fie păstrat sistemul repartizării în cadrul unor centre, sistem care în ultimii ani a produs numeroase dificultăți și a facilitat unele nedreptăți. Repartizarea absolvenților trebuie să se facă în cadrul fiecărei facultăți, conducerea acesteia purtînd întreaga răspundere pentru respectarea cu strictețe a prevederilor legale.

ÎN LOC DE CRONICA MUZICALĂ

AVANPREMIERA FESTIVALULUI „GEORGE ENESCU"

PROTAGONIȘTII

Continuînd să oferim cititorilor noștri cîteva elemente cu privire la manifestările celei de a V-a ediții a Concursului și Festivalului Internațional „George Enescu", inaugurăm de astă dată o suită de materiale în care ne propunem să prezentăm pe protagoniștii Festivalului.

PAUL PARAY

La 14 septembrie, pe afișul de concert al Festivalului apare numele dirijorului Paul Paray. La pupitrul Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii, Paul Paray va dirija Suita a II-a de Enescu, Simfonia de Cesar Franck, Simfonia spaniolă de Edouard Lalo (solist Ștefan Ruha) și „Ucenicul vrăjitor" de Paul Dukas.

Născut în Normandie, la Treport, Paul Paray și-a făcut studiile la Conservatorul din Paris, dobîndind Marele Premiu al Romei. În 1918 devine asistentul lui Camille Chevillard, la Concertele Lamoureux funcționînd pînă în 1940 și ca dirijor al Operei din Monte Carlo, al Orchestrei Colonne ca și al Operei Mari din Paris.

În 1928 Paul Paray a condus și două concerte la Ateneul Român.

Timp de un deceniu, Paul Paray a funcționat ca prim dirijor al Orchestrei din Detroit.

Muzicant de o adîncă formație, Paul Paray s-a remarcat și ca un compozitor de talent, catalogul său de creație cuprinzînd trei simfonii, Missa „Jeanne d'Arc", un balet montat în urmă cu ani de Ida Rubinstein, numeroase lucrări camerale.

BALETUL TEATRULUI „S. M. KIROV"

Răsfoind agenda celei de a V-a ediții a Festivalului internațional „George Enescu", întîlnim numele unui ansamblu rivnit de publicul marilor centre artistice ale lumii contemporane: Teatrul Academic de Operă și Balet: „S. M. Kirov" din Leningrad.

Tradițiile baletului leningrădean sînt cunoscute. La Petersburg se organizau încă din secolul XVIII prestigioase spectacole de balet. În 1783 a luat ființă la Petersburg și o trupă permanentă de balet.

În ultimii ani, spectacolele prezentate de balerinii leningrădeni în zeci de capitale ale lumii de la Paris la Tokio și de la Berlin la New York s-au bucurat de succese cu totul deosebite.

Baletul leningrădean a dobîndit de altfel la Festivalul Internațional al Dansului de la Paris „Medalia de aur".

În cadrul celei de a cincea ediții a Festivalului „George Enescu", Teatrul Academic de Operă și Balet „S. M. Kirov" din Leningrad va prezenta trei spectacole: în primul vom putea viziona capodopera ceaikovschiană „Lacul Lebedelor". Soliști: Natalia Makarova, Serghei Vikulov, Valerii Panov, Olga Zabotkina, Constantin Rassadin. În cel de al doilea baletul „Giselle" de Adolphe Adam. Soliști: Irina Kolpakova, Iurii Soloviov, Gabriela Koruleva, Natalia Bolșakova, Mihail Barișnikov. În sfîrșit, în cel de al treilea spectacol a fost programat un recital cu lucrări de Chopin, Musorgski, Ceaikovski, Prokofiev, Șostakovici, Asafiev, Haciaturian, Aronov, Minkus, Sedoi, Drigo.

RADU LUPU

Solistul concertului nr. 3 de Beethoven în primul simfonic al reputatei formații engleze, „London Symphony Orchestra", dirijată de André Previn, va fi tînărul pianist român Radu Lupu — indiscutabil unul dintre marile talente ale lumii contemporane.

Născut la Galați în anul 1945, Radu Lupu a început studiul pianului la vîrsta de 6 ani cu Lia Busuioceanu. La 14 ani, după terminarea Școlii populare de artă din Brașov a devenit elevul profesoarelor Florica Musicescu și Cella Delavrancea de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu". Din 1960 studiază pînă în anul 1969 la Conservatorul din Moscova în clasele profesorilor Heinrich Neuhaus și apoi al fiului acestuia, Stanislav Neuhaus. La cei 25 de ani ai săi, Radu Lupu este deținătorul unui important palmares de distincții muzicale internaționale: Premiul V la Concursul „Beethoven" de la Viena din 1965, Premiul I și Medalia de aur la Concursul „Van Cliburn" de la Fort Worth — Texas — S.U.A. din 1966, Premiul I la Concursul Internațional „George Enescu" de la București din 1967 și Premiul I la Concursul Internațional de la Leeds (Anglia) din 1969.

Stăpîn al unui vast repertoriu clasic și romantic, Radu Lupu a desfășurat în ultimii ani, în mari centre muzicale ale Europei și Americii, o vastă activitate concertistică încununată de superlative judecăți de valoare ale criticilor de specialitate.

Interpretările lui Radu Lupu, mereu inedite, nestabilizate încă în coordonate definitive, impresionează prin naturaletea cîntecului, maturitatea concepției interpretative, logica construcției, vasta gamă de nuanțe folosite, perfecțiunea tehnică.

„Interpretările lui Radu Lupu, scria recent cronicarul muzical al revistei „Sunday Times" sînt în ansamblu de o performanță memorabilă, de o construcție poetică fără intenții de bravură. Tînărul pianist român pare destinat unei mari cariere".

„Radu Lupu — scria cronicarul unui alt ziar britanic „Sunday Telegraph" după ce tînărul pianist dobîndise marele premiu al Festivalului de la Leeds — este un maestru formidabil al pianului".

IOSIF SAVA

VERNISAJ

VALORILE SERIOZITĂȚII

Ateneul Tineretului a început luna august cu vernisajul expoziției de pictură a lui Tiberiu Marianov. După participarea la „Bienala de grafică" (1964) și la două expoziții județene în cadrul orașului Giurgiu (1966, 1967) pictorul se află la prima sa expoziție personală. Lucrările prezentate oferă publicului ocazia de a descoperi un tînăr creator cu o concepție artistică închegată, cu o personalitate bine conturată și cu o modalitate de expresie destul de unitară, vădind adoptarea unei formule artistice personale.

La prima vedere privitorul s-ar putea simți tentat să facă asociații cu iconografia românească (în privința elementelor compoziției) și cu maniera lui Georges Rouault, dar, privind cu atenție lucrările lui Tiberiu Marianov descoperim o lume proprie pictorului.

Este evident că cea mai convenabilă modalitate tehnică rămîne pentru artist pictura în tempera. Privite în ansamblu, lucrările în tempera ale lui Tiberiu Marianov ne introduc în lumea stranie a artistului, o lume solemnă, hieratică și de un dramatism reținut, scăldată în tonuri de albastru transparent, care ne dă impresia de clar-obscur. Există un contrast de tonuri calde și reci, care se integrează armonios cu atmosfera generală a tablourilor.

Remarcăm o anumită gravitate care impresionează în lucrări, cum ar fi „Zburătorul" sau „Comedianții", „Muzicanții", în care personajele au o monumentalitate calmă. Impresia generală este aceea a ieșirii din timpul concret și, dacă s-ar înlătura cîteva accesorii, personajele ar pluti într-un spațiu și într-un timp ireal. De altfel visul pare a fi un element de bază în concepția artistică a pictorului („Apariția", „Himera", „Himerele nopții").

Pictorul a ales o linie sobră, fără mlădieri, sculpturală. Detaliile inutile sînt înlăturate, paleta fiind restrînsă la cîteva culori subtil nuanțate. Conturul negru, viguros și oarecum rigid, înconjurat de un halo luminos, de obicei albastru transparent, constituie o trăsătură specifică a tablourilor, marcînd planurile, dînd hieratismul personajelor și amintind într-un fel de tehnica vitraliilor. Cîteva lucrări chiar au acest caracter de vitraliu mai accentuat: „Himera", „Sfîrșitul zilei", „Ritual", „Portret de femeie". Există o anumită luminozitate interioară a culorilor, un anume contrast al tonurilor și o transparență care împreună cu conturul puternic par a crea această impresie.

Expoziția din Aleea Alexandru nr. 38 ne prilejuiește o întîlnire plăcută cu un tînăr artist a cărui personalitate s-a conturat deja, interesantă, demnă de atenția publicului.

S. CRAIA

TELE-SPECTATOR

de IULIAN NEACȘU

DECÎT NE ÎNCHIPUIM CU... MINTEA!

Fiind atît de culd și unii dintre noi, altfel destul de negri și așa, înnegrindu-se stăruitor la munte, la mare, e firesc să începem cu Televacanța. Nicidecum pentru că Aristide Buhoiu s-a declarat „pwieten cu toți telecronicarii" (u avut grijă să fie la Timișoara, cînd a spus asta, altfel..), ne place ideea acestei emisiuni sezoniere atît de apropiată de acel „viu" al televiziunii. Și cum fiecare dintre noi avem prejudecata vacanței în care se vor întîmpla toate (vom învăța să înotăm, să mîncăm, să ne cățărăm, să iubim, să tușim, să dansăm, să birfim, să... și așa mai departe) nu-i putem reproșa Televacanței diversitatea rubricilor — de la sandale cu toc lat la aerostat — deși A. Buhoiu și Ion Mustață s-au străduit cît au putut să ne zăpăcească. Fie primul. Am vrea numai să știm cîți locatari din Calea Dorobanți se bucură de Televacanța asta; nu de altceva, dar dacă pînă și în Marea Neagră avem nevoie de redactori, ce ne-am face în Pacific ori pe Everest? În definitiv de ce să ne înnegrim și să ne îngrășăm atîta? Parcă altfel, în aproape tot anul, nu ne stă bine și așa cum sîntem!

★

Pentru că Dan Deșliu a spus că sînt unii care cred că „Steaua fără nume e prăfuită", mă grăbesc să jur că mie cel puțin, nici cînd eram foarte mic nu mi-a trecut prin cap să mătur cerul. Steaua este o emisiune de mare popularitate și asta se datorește realizatorilor săi Simona Patraulea și Sorin Grigorescu. Cei care se simt însă asediați de muzică ușoară (și de fotbal) au și ei dreptate. Nu înseamnă asta însă că în loc să se renunțe la ciori, se renunță la pricighetoare. Dimpotrivă. Steaua fără nume este o emisiune de excepție deocamdată și n-aș prea crede că s-a prăfuit așa, deodată, în rînd cu alte emisiuni cîntate degeaba. La urma-urmei, gîndindu-mă la cei ce bat în portița asta fără nici o șansă, îmi place să mi-i închipui ca pe niște inși care vor imposibilul. Nu, nu-i o dramă asta, e o dramoletă de peteră. De ce să credem că „afonul" o dată respins se va pune cu burta pe carte să ajunga cel puțin la nivelul cultural al lui Suciu? Nicidecum. Afonul e afon, de aceea, dacă nu va cînta la Steaua fără nume, va cînta în familie. În altă ordine de idei, Arșinel Dumitrache (ultimul stelist) după ce a cîntat chiar și muzică populară într-un concurs de muzică ușoară, va urma conservatorul? Va fi cîntreț de operă sau instrumentist?

★

Încă o idee bună în cuptor: parodia muzicală. Cea de sîmbătă „Vreți să vă distrați sîmbătă seara?" realizată după comedia lui E. Labiche „Afacerea din strada Lourcine" de Octavian Saca în regia Sandei Manu este doar un început. Și cum acest început n-a însemnat sfîrșitul unei idei foarte telegenice, sperăm să ne mai distrăm. Cu gîndacel (Pani Saca), cu Justin (Ștefan Tapalagă), cu patine cu rotile, cu Costel (Octavian Cotescu), cu Stela Popovici... și mai ales cu începînd din textele de muzică ușoară. Foarte bine, deși Labiche e un autor subțirel și lung care se înghite greu și cu necaz.

★

Mai bine mai tîrziu decît niciodată. După „Răzbunătorii" trebuia să apară cumva și niște oameni de bună credință, „incoruptibili", nu? Într-adevăr, serial de sîmbătă și nu pe apa sîmbetei ca dulcele Rocambole (bine-i stă, pe unde se ascunde strigîndu-l cucu pe conte)! Incoruptibili, pe lîngă că sînt prezentați cu ceea ce se cheamă un înalt profesionalism aparținînd atît realizatorilor cît și actorilor (excepțional dl. Luigi Renaldo de la firma Midwest), constituie și un excelent pretext de investigație sociologică în viața unei Americi care o vreme a fost chemată pe numele mic al lui Capone. Lupta bravului și drăguțului de Eliot Nes împotriva ticăloșilor cu ceac-pacuri la subțiori nu ne poate în nici un fel îngrozi. Ne induioșează... Despre duioșie însă, ce să mai vorbim! Duminică după Heidi (o adevărată bombă lacrimogenă) a cîntat și Mihaela Mihai între două manechine, o rochie, aripioare și un ursuleț dintr-acela care chiuie dacă-i pui să facă luminarea. O, infinitul e mult mai mare...

AGENDA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea Șahinșahului MOHAMMAD REZA PAHLAVI, următoarea telegramă :

Sînt foarte mișcat de amabilul mesaj pe care Excelența Voastră ați binevoit să mi-l adresați în numele dumneavoastră, al Consiliului de Stat și al poporului român în legătură cu cutremurul de pămînt care a lovit nord-estul Iranului. Din partea poporului meu și a mea personal țin să exprim Excelenței Voastre mulțumirile noastre cele mai sincere pentru această dovadă de simpatie și prietenie.

Luni dimineața, a părăsit Capitala delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene, condusă de Zăng Zun Thek, membru supleant al Comitetului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, care a participat la tratativele privind dezvoltarea relațiilor economice și tehnico-științifice cu Republica Socialistă România.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, oaspeții au fost conduși de Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, de alte persoane oficiale.

Au fost de față Kang Iăng Săp, ambasadorul Republicii Populare Democrate Coreene la București, și membri ai ambasadei.

Luni a sosit în Capitală dl. dr. Horace King, președintele Camerei Comunelor a Parlamentului britanic, cu soția, care, la invitația Biroului Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, va face o vizită în țara noastră. Oaspetele este însoțit de dl. Noel Eduard Short, secretar al președintelui.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, președintele Camerei Comunelor a fost întîmpinat de Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, cu soția, de George Bărănescu și Mircea Rebreanu, deputați în M.A.N.

A fost prezent John Walsh, însărcinat cu afaceri ad-interim al Marii Britanii la București.

★

În cursul după-amiezii zilei de luni, la Palatul M.A.N., președintele Camerei Comunelor a Parlamentului britanic, dl. dr. Horace King, a avut o întrevedere cu Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale.

La invitația Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport din Republica Socialistă România, ieri a sosit la București o delegație a Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., condusă de S. P. Pavlov, președintele Comitetului.

ÎNFRÎNGEREA GREUTĂȚILOR

(Urmare din pag. 1)

de oameni, materiale și fonduri, rezultat al caracterului planificat și centralizat al economiei. Regiunile atinse de calamități se pot reface numai prin însănătoșirea lor economică, adică pe baza repunerii în funcțiune a capacităților industriale care asigură pîinea de toate zilele a oamenilor ca și acoperirea atîtor nevoi de produse, în context național și local.

Ar fi nerealist să spunem că nu există greutăți economice în România, că nu sînt multe, foarte multe de făcut. Dar capacitatea noastră de înfringere a atîtor greutăți, rezultate dintr-o catastrofă naturală fără precedent, dovedește marile noastre disponibilități, sănătatea fundamentală a economiei, capacitatea ei de a reacționa viguros, de a se reface, de a propăși. Inundațiile, într-un fel, au fost un test pe care nu l-am dorit, dar la care trebuie să medităm, un test trecut cu succes, de oameni, de națiune, de societate și stat. Căci primele bilanțuri : fotografiile care arată creșterea zidurilor, casele noi, speranța și bucuria, și totodată sumele mari, imensele sume investite de către stat în lupta contra unei urgii trecute, sînt, evident, cele mai tulburătoare fapte ale unei realități politice românești.

De aceea sînt firești scrisorile trimise de organizațiile de partid și oamenii muncii din localitățile care au reușit să reintroducă viața în făgașul ei normal, către conducerea partidului, către tovarășul Nicolae Ceaușescu personal.

Ochiul comentatorului politic trebuie să se oprească asupra cuvintelor calde, de recunoștință, adresate secretarului general al P.C.R., și să sublinieze nu numai justețea acestor cuvinte dar și o semnificație a lor deosebită. Persoana tovarășului Ceaușescu, activitatea sa neobosită, prezența sa în momentele grele, a devenit un simbol al energiei noastre naționale, al capacității noastre de a depăși greutățile, de a merge neabătut pe calea dezvoltării multilaterale a societății. Un simbol și o chezășie.

SPORT

Printre spectatorii la întîlnirea atletică din cadrul „Cupei Europei" desfășurată duminică, fotoreporterul nostru a descoperit în tribunele stadionului „Republicii" atletele din S.U.A., care se vor întîlni cu echipa noastră mîine și poimîine pe același stadion.

După cum se poate observa ele și-au urmărit cu mare atenție viitoarele lor adversare.

Fotbalul românesc ieri, azi, dar mai cu seamă mîine

Ancheta — serial a „Scînteii tineretului" organizată de VASILE CĂBULEA

În curînd o nouă anchetă a ziarului nostru printre principalii factori ai mișcării fotbalistice românești. **Ion Balaș**, vicepreședinte al F.R.F., **Angelo Niculescu**, antrenorul echipei naționale, **Gheorghe Popescu**, vicepreședinte al clubului Steaua, **Al. Pîrvu**, arbitru, **Robert Cosmoc**, antrenorul echipei Farul, **Cornel Dinu**, component al echipei Dinamo București și al echipei reprezentative a țării, **Titus Ozon**, antrenor, **Nicolae Dobrin**, clubul F.C. Arges, component al lotului național, **Gh. Limona**, arbitru, **Ion Oblemenco** — „U" Craiova, golgeterul campionatului, Nicolae Dumitrescu, antrenorul echipei U.T.A., campioană națională, **Mircea Petescu**, căpitanul echipei U.T.A., cronicari și iubitori ai fotbalului, vor conversa cu cititorii „Scînteii tineretului" pe teme de cel mai stringent interes :

- **Comportarea naționalei noastre în Mexic**
- **Calitatea competiției republicane**
- **Climatul existent în fotbal**
- **Relația antrenor — jucător —club**
- **Perspective : competiția internă și Campionatul european.**

DAR IATĂ CHESTIONARUL NOSTRU :

I. Considerați că recent încheiata ediție a campionatului național de fotbal s-a impus prin ceva, a adus o contribuție reală la dezvoltarea calitativă a fotbalului nostru ? Din ce punct de vedere a corespuns sau nu așteptărilor dvs. ?

II. Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce ? Ce soluții indicați pentru realizarea unui progres și mai evident asteptat de opinia publică sportivă din țara noastră ?

III. Cum vă explicați în contextul fair-play-ului „mexican" invazia, în arenele noastre sportive, a unor acte flagrante de indisciplină ? Care sînt mijloacele cele mai eficiente de salvare a climatului etic, de sportivitate a fotbalului nostru ?

IV. După „campania mexicană" vedeți cumva o comportare valorică ascendentă a team-ului românesc în viitoarele confruntări internaționale — spre exemplu în Campionatul european de fotbal ? Ce credeți că trebuie întreprins în acest sens ?

ODATĂ CU J. O. DE LA MÜNCHEN '72
O OLIMPIADĂ A ELEVILOR ?

Interviul nostru cu domnul HEINZ BILLO
vice-președinte al Consiliului european pentru activitatea extrașcolară a elevilor

Cînd în 1962 René Maheu a lansat ideea organizării unor întreceri sportive pentru școlarii din Europa, diriguitorii sportului școlar s-au împărțit, în două tabere. Una care susținea propunerea directorului general al UNESCO-ului, alta care-i contesta dreptul... de a se naște. Un an mai tîrziu, însă, în Olanda avea să fie organizată — sub îndrumarea Comitetului Internațional pentru Sportul Școlar — prima ediție a campionatelor școlare de handbal. Anul trecut la Doetinchem, în Olanda, a avut loc primul turneu internațional de volei, iar anul acesta în luna iunie — la Kaiserslantern, în R.F. a Germaniei — s-a disputat primul campionat al școlilor din Europa. Profitînd de prezența la București a domnului Heinz Billo, vice-președinte al Consiliului european pentru activitatea extrașcolară a elevilor — care a urmărit jocurile din cadrul celei de a doua ediții a „Internaționalelor" de volei — i-am solicitat distinsului oaspete un scurt interviu.

— V-am ruga, mai întîi, să ne spuneți ce acțiuni sînt înscrise pe agenda de lucru a Consiliului european și dacă există perspectiva lărgirii ariei disciplinelor sportive ?

— În afara campionatelor desfășurate în vacanța, aceasta vor mai avea loc cîteva turnee de volei și handbal, la Zagreb, Viena și Bratislava. Sînt perfectate, de asemenea, întîlniri bilaterale între diferite școli sportive din Bulgaria, Cehoslovacia, R.F. a Germaniei etc. Dar preocuparea nr. 1 a Comitetului nostru o constituie, la ora actuală, studierea posibilităților de organizare — în vacanța de iarnă a elevilor — a unor întreceri la **patinaj, schi și săniuțe.**

— Ce țări vor găzdui viitoarele ediții ale campionatelor ?

— N-au fost încă desemnate. În luna septembrie va avea loc, la Viena, o ședință a Consiliului european cu care prilej vor fi „alese" viitoarele gazde. Tot atunci va fi constituit un Comitet european, în grija căruia va intra rezolvarea tuturor problemelor legate de organizarea în 1972 în Republica Federală a Germaniei, la Stuttgart, a „Olimpiadei elevilor", ce se va desfășura paralel cu Jocurile Olimpice.

— Vreți să ne comunicați cîteva impresii de la Turneul de volei pe care l-ați urmărit timp de două zile la București, în calitate de reprezentant al Consiliului european ?

— În primul rînd, țin să aduc sincere mulțumiri organizatorilor români pentru excelentele condiții de concurs create, pentru deosebita lor ospitalitate, pentru prietenia cu care au fost înconjurate delegațiile participante. Meciurile ca spectacol — mai ales la fete — nu s-au ridicat la un nivel prea ridicat dar mai presus de orice contează faptul că aici, la București, elevii s-au cunoscut, au comunicat între ei, au legat relații. Dintre ei, poate doar cîțiva vor ajunge mîine sportivi de performanță, însă **azi** în sufletele acestor copii au încolțit sentimente reciproce de stimă, prietenie și de înțelegere. Acești copii nu vor uita toată viața lor zilele petrecute în iulie '70, în România.

D. VIȘAN

MERIDIAN

● **În localitatea Volomin** (situată în apropierea Varșoviei) **s-a disputat întîlnirea amicală de lupte clasice dintre selecționatele de juniori ale Poloniei și României. Tinerii luptători români au terminat învingători cu scorul de 7-3.**

● **Proba de simplu bărbați din cadrul turneului internațional de tenis de la Indianapolis** (Indiana) a fost cîștigată de americanul Cliff Richey, care l-a învins în finală cu 6-2, 10-8, 3-6, 6-1, pe compatriotul său Stan Smith. La simplu feminin, tenismana americană Linda Tuero a întrecut-o cu 7-5, 6-1 pe Gail Chanfreau (Franța).

Proba de dublu bărbați a revenit cuplului Ashe—Graebner (S.U.A.), care a dispus în finală cu 6-2, 6-4, 6-4 de perechea română Ilie Năstase—Ion Țiriac. Dublul feminin a fost adjudecat de perechea Casals (S.U.A.), Chanfreau (Franța) învingătoare cu 6-2, 6-2 în partida decisivă cu Gourlay (Australia), Walkden (Rhodesia).

● **Disputate în șase orașe europene, întrecerile semifinale ale „Cupei Europei" la atletism au desemnat următoarele echipe finaliste : feminin** (finala este programată la Budapesta, în ziua de 22 august) : U.R.S.S., Polonia, R.D. Germană, Anglia, R.F. a Germaniei și Ungaria ; **masculin** (finala se va desfășura în zilele de 29 și 30 august la Stockholm) : U.R.S.S., Franța, R.D. Germană, Polonia, R.F. a Germaniei și Italia.

● **La Varșovia**, s-au întîlnit în cadrul „Cupei Rappan" la fotbal echipa locală Gwardia și formația austriacă Wattens. Fotbaliștii polonezi au obținut victoria cu scorul de 3-0 (1-0).

● **După disputarea a două probe, în campionatul mondial de pentatlon modern** (întrecerile au loc în localitatea vest-germană (Warendorf) conduce Robert Beck (S.U.A.) cu 2 077 puncte, urmat de Kelemen (Ungaria) — 2 053 puncte, Onișcenko (U.R.S.S.) — 2 015 puncte, Bako (Ungaria) — 1 962 puncte etc.

În clasamentul pe echipe, primul loc este deținut de Ungaria cu 6 009 puncte, secundată de Suedia — 5 569 puncte, U.R.S.S. — 5 558 puncte, Finlanda — 5 367 puncte etc. În proba de scrimă, americanul Beck și maghiarul Balczo s-au clasat la egalitate pe primul loc, cu cîte 1 032 puncte fiecare.

MINUTUL 91

● **„Mereu în 16 metri" — o** carte care, sînt sigur, se va vinde ca pîinea caldă. Pentru că autorul volumului în lucru nu este altul decît fostul mare fachir al balonului, Titus Ozon. Spre sfîrșitul anului, Ozon va urca, deci, în bibliotecile noastre. Și asta mai mult pentru generațiile care vin. Deoarece în memoria noastră sînt încă vii inegalabilele secvențe semnate de asul driblingului, fentei și al loviturilor libere.

● **L-am reîntîlnit, acum două zile, pe Ion Vasile,** după „europenele" studențești din Iugoslavia.

— În semifinala cu U.R.S.S. — zicea portarul „Sportului studențesc" — după timpul de joc cînd s-au executat loviturile de la 11 metri, am apărat al treilea penalti, dar arbitrul a dictat repetarea lui și atunci a fost gol.

De fapt, Ion Vasile era mihnit, mai ales pentru faptul că acele lovituri de la 11 metri puteau fi apărate toate în timpul efectiv de joc, de... atacanți.

● **Știți unde și-a petrecut „Cupa campionilor" noștri,** primele ore după ce a fost înmînată căpitanului U.T.A.-ei ? Pariez unu contra trei galerii a 333 000 de microbiști, că nici cel mai fantezist suporter al Realului nu intuiește. Ei, bine, invidiatul Trofeu, s-a odihnit destule ore chiar în inima galeriei rapidiste, pe calea Griviței, lîngă podul Basarab, în apartamentul socrului lui Petescu. De-ar fi știut rapidiștii (cunoso eu cîțiva sufletiști !), precis că asistam la o întîmplare asemănătoare celei din 1966 cînd doar un ciine a găsit, într-un boschet din Londra, faimoasa Cupă „Jules Rimet".

● **Credeam că Marius Pascu de la Filarmonica „George Enescu" din București,** deține recordul suporterilor fideli. Pentru că bucureșteanul din B-dul 1 Mai, vecin cu Dan și Dinu, a însoțit... U.T.A. în aproape toate deplasările. De curînd însă am aflat (și chiar de la jucătorii U.T.A.-ei !) că recordul kilometrilor și al nopților albe a fost bătut de un elev de 16 ani din Brăila, (cu carnetul de note în regulă), care n-a scăpat nici un joc al campionilor, fie că aceștia jucau la Arad, București sau Iași. Din modestie, înimosul suporter și-a trecut identitatea sub tăcere. Așteptăm numele devotatului „utist" din Brăila pentru... omologarea recordului.

● **Tot mai insistent, anumite voci vorbesc în jurul Grantului,** despre „chinurile" tînărului fundaș Cojocaru, care, zic cei apropiați Giuleștiului, ar fi „lucrat". Se aduc și argumente, dar nu asta este important acum, ci faptul că talentatul Cojocaru ar urma să părăsească Rapidul, cu destinația Constanta. Oare Rapidului nu i-au fost suficiente aceste experiențe numite Oblemenco sau Kraus ?

MIRCEA M. IONESCU

La internaționalele de canotaj academic „Regata Snagov"

Sportivii români învingători în 3 probe

● **În cadrul competiției internaționale de canotaj academic „Regata Snagov",** sportivii români au terminat învingători în trei probe : 2 fără cîrmaci (Francisc Papp—Ilie Oanță), 2 plus 1 (Tudor Ștefan, Petre Ceapura și Ladislau Lavrenschi) și 4 fără cîrmaci (Tarasov, Moldoveanu, Ivanov și Tușa).

(Agerpres)

5 DIN 45
MARȚI ULTIMA zi la PRONOEXPRES

REPORTAJ POLIȚIST • REPORTAJ POLIȚIST • REPORTAJ POLIȚIST • REPORTAJ POLIȚIST

de VIOREL BURLACU

— Domnule căpitan, noi nu știm unde e Iuliu. Pe acasă n-a mai fost de cîteva zile.

— Știți ce-a făcut ? Ați aflat în ce bucluc s-a băgat.

— Nu știu ce l-a îndemnat pe calea asta. Acasă avea tot. Îl învățasem o meserie. Cînd a lucrat cu mine a scos și trei mii pe lună. De unde setea asta de aventură ? Soția mea s-a îmbolnăvit. Sîntem oameni onești, binevăzuți de vecini... e o rușine ce ne-a făcut Iulian al nostru...

— A mai lipsit atît de mult de acasă ?

— În ultimul an lipsea foarte des. Dar nu așa mult. Ne certam mereu. Cînd vedea că n-o scoatea la capăt cu noi se refugia la bunici...

★

— E adevărat, vine uneori pe la noi. Îl iubim. Sîntem poate mai îngăduitori. Bătrînii sînt altfel. Îl iubim...

— Tocmai de aceea. Dacă apare, spuneți-i să vină singur la noi. Să-și adune gîndurile și să vină. Mai devreme sau mai tîrziu tot o să-l prindem... Avem probe, corpuri delicte... Am găsit și la dvs. două sacoșe pline cu fel de fel de obiecte.

— Nu știam că-s de furat. Noi întotdeauna l-am sfătuit...

— Nu ne îndoim... Dacă l-ați sfătuit de bine faceți-o și acum. Să vină să mă caute pe mine. Să vorbim între bărbați. E acuzat de fapte grave... Tîlhărie, furt...

(Dintr-o amintire a bunicilor lui I. H.)

★

— În aceeași perioadă dispare de-acasă și locatarul cel tînăr din strada Corbului. Alarma prin firele acelea nevăzute s-a dat și l-a speriat.

TELEX :

„Către toate inspectoratele de miliție din țară. Punem sub urmărire pe numitul Peter D. de 24 de ani, acuzat de proxenetism, tăinuire de obiecte furate și activitate intelectuală de incitare la fapte antisociale. Semnalmentele sînt următoarele..."

★

— De ce-l urmăreați pe celălalt blond, cel cu zaiafeturile din str. Corbului ? El nu era amestecat în acel faimos flagrant provocat, doar...

— Nu, dar „Capcana din Ford mustang" ne-a dat certitudinea că e vorba de două bande paralele care furau din mașinile turiștilor străini. Deci una condusă de Iuliu N., alta de Peter D. Mai înverșunat eram împotriva acestuia. Acesta se făcea vinovat de proxenetism.

— Ce fel de tip era ?

— Felul lui de a se comporta nu lăsa nici un indiciu că ar putea fi ceea ce se numește „un tip recuperabil", cel puțin deocamdată. Ieșise din mediul muncitoresc, se înfiltrase printre intelectuali, avea toate datele că putea deveni un infractor de elită, un fel de gentleman al răului. A atras în casa sa o sumedenie de fete, de obicei minore. L-a dirijat pe R. Cornel.

— Pe acel Croco, nu ?

— Da ! L-a atras pe calea furtului. Și nu numai pe el. Aceștia au început să deschidă mașinile străine și să-i aducă lui obiectele sustrase pentru care primeau de cele mai multe ori sume derizorii dar suficiente pentru ca un copil să-și creeze euforia independenței și a traiului fără griji. Își făceau rost de faimosul capital..."

(din același interviu al cpt. R. V.)

DIVERGENȚELE ÎMPACĂ PROBELE

— Cîte mașini ai deschis ?

— Două sau trei...

— Nu ești cinstit. Noi am găsit amprentele tale pe șase mașini.

— Două sau trei. Patru, cel mult cinci.

★

— Roby care-a fost cu tine mereu a spus că și Fiatul tot voi l-ați deschis

— Minte ! N-a fost cu mine. Cu el a fost Croco...

★

— De ce-ai spus că ai fost cu Alexandru ? El susține că erai numai cu Cornel.

— Asta altă dată. Cu alt Fiat. Întrebați-l dacă n-am spart amîndoi Fiatul ăla albastru și dacă n-am plecat la Cluj cu magul să-l vindem.

★

— Unde plasați obiectele furate ?

— Unde se nimerea. Numai în T. nu.

— De ce ?

— Așa spunea Iuliu. Să nu fim prinși. El ne explica totul. Și cum să deschidem mai ușor mașinile. Și cum să ne acoperim fuga... Aveam scheme și pliante... Știați că toate mașinile au cîte o parte sensibilă ?

★

— Uneori apăsam doar un colț al port-bagajului și broasca sărea singură. Acolo era partea ei slabă.

— Cine a furat Alfa Romeo de la Central ?

— Nu știu de nici un Alfa Romeo, vă jur !

★

— Acela cu păpușa italienească ?

— Acela.

— Roby. El ne-a dus pînă la Arad. Credeam că o să găsim niște țigări străine și chewing-gum. Cînd am văzut ce burdușită e de fișuri, helanca și baticuri am spus că ne-a pus dumnezeu mîna-n cap. Era vorba de un speculant ordinar. Pe el l-ați arestat ?

★

— De ce-ați abandonat mașina la Arad ?

— N-am fost la Arad. Nu știu de nici o păpușă italienească. Nu cred că ați găsit amprentele mele pe Alfa Romeo. Nici n-am văzut o asemenea mașină.

— Ne-am speriat. Apăruse la un moment dat un tip care se tot învîrtea în jurul mașinii. Se uita cînd la noi cînd la pachetele alea dinăuntru. Am crezut că-i vreun polițist și am fugit... Am venit cu trenul acasă.

★

Îmi jurase că se căsătorește cu mine. Cînd vedeam că aduce altă fată, una nouă, mi se făcea pielea, uite-așa. Dar nu era vorba de altă iubire a lui. Le aducea pentru alții. Mi-a jurat.

— Și ele acceptau ?

— Și da, și nu ! Dacă se împotriveau, Peter le bătea... Pe una a bătut-o odată așa de rău...

★

— Îl recunoști din poza asta ?

— El e ! Precis ! Ce frumos e, nu ? Păcat că m-a lovit. Dacă-mi vorbea frumos, dacă-mi spunea că a rămas fără bani românești, i-aș fi dat de bună voie ceva... Doar luasem leafa... Ați văzut că nu m-am înșelat ? E italian, nu ? Giusseppe, Tonio, Massimo, cum îl cheamă ?

— Nu ! E român.

★

— Cu cine erați cînd ați vîndut magnetofonul la Brașov ?

— Cu două fete.

— De-ale lui David ?

— Care David ?

— Atunci cu care fete ?

— Eu cu una Piți, blondă și Roby cu una șatenă, Marika...

— El zice că n-a fost cu tine.

— Minte ! Ia întrebați-l dacă nu ne-a servit Nelu, chelnerul de la Palace...

★

— De ce ne minți ?

— Pentru că dacă n-am luat și eu bani pe lucruri înseamnă că nu-s vinovat. Așa am auzit.

— Ai auzit prost. Cine erau fetele ?

— Nu știu cum le cheamă.

— Cum arătau ?

— Una blondă și una șatenă. O ungurăoaică...

— Și Nelu ? El vă plasa obiectele ?

— Care Nelu ? Ospătarul ? Da de unde ! Cum să știe el că-s lucruri de furat ? Nelu ne servea frumos pentru că eram niște domni adevărați. Îi dădeam cîte o sută de lei bacșiș.

(Secvențe din interogatorii)

(Va urma)

de peste hotare

DECLARAȚIILE LUI MITIA RIBICICI

la întoarcerea din România

BELGRAD 3 — Corespondentul Agerpres, George Ionescu, transmite: La întoarcerea sa în capitala Iugoslaviei, după vizita efectuată în România președintele Vecei Executive Federale, Mitia Ribicici, a acordat o declarație presei și radio-televiziunii.

Pot afirma cu satisfacție că acordul celor două țări vecine privind colaborarea bilaterală se realizează cu succes — a spus premierul iugoslav, subliniind că în cursul convorbirilor purtate cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și cu tovarășul Ion Gheorghe Maurer, s-a stabilit de ambele părți să se treacă la realizarea unei noi faze a colaborării economice. Aceasta, a spus el, trebuie înfăptuită prin forme noi, prin cooperare modernă și prin colaborare în ce privește programarea în domeniul economiei.

Referindu-se apoi la schimbul de păreri cu privire la unele probleme internaționale, președintele Vecei Executive Federale a spus, printre altele, că s-a confirmat interesul ambelor țări de a oferi un sprijin activ proceselor existente pe continent, de tratative și de extindere a colaborării intereuropene. Este evident că au fost subliniate principiile politicii de respectare a suveranității, independenței, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, deoarece ambele țări militează ca aceste principii să devină o caracteristică a relațiilor internaționale.

Arătînd în continuare că au fost evocate situația din Orientul Apropiat și Indochina, precum și probleme privind apropiata sesiune jubiliară a Națiunilor Unite, premierul iugoslav a menționat că „ambele țări consideră că este necesară realizarea unei activități maxime în actualul moment al evoluției relațiilor internaționale".

Președintele Vecei Executive Federale a amintit, de asemenea, că între cele două țări vecine s-a instaurat deja o practică bună privind vizitele oficiale și neoficiale reciproce, ceea ce constituie o reflectare a gradului înalt de prietenie, respectiv al colaborării care se dezvoltă continuu. „Considerăm că și această vizită a noastră va contribui la întărirea continuă a prieteniei iugoslavo-române", a spus Mitia Ribicici.

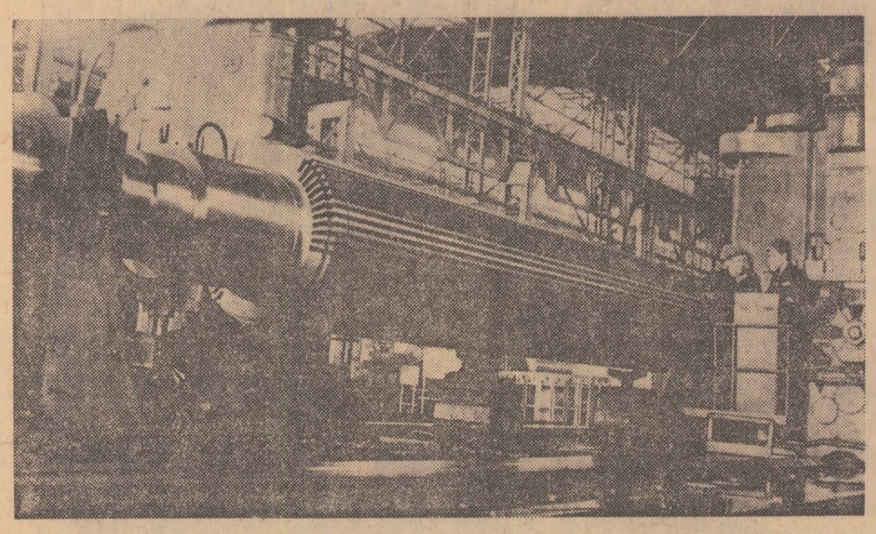

U.R.S.S. — La Uzinele „V. I. Lenin" din Harkov, are loc montarea rotorului unei turbine de mari proporții

Tratativele sovieto — vest-germane

MOSCOVA 3. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Duță, transmite: Sfîrșitul primei săptămîni a tratativelor sovieto-vest-germane a fost marcat printr-un „week-end activ", a arătat purtătorul de cuvînt al delegației vest-germane. Ministrul de externe vest-german Walter Scheel și-a petrecut după-amiaza zilei de duminică în compania lui Andrei Gromîko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., la vila acestuia din apropierea Moscovei. Purtătorul de cuvînt vest-german a apreciat această întrevedere ca „foarte importantă".

Luni a avut loc o nouă întrevedere între comisiile de lucru ale celor două delegații.

Continuînd să acorde atenție acestor tratative, ziarul „Pravda" scrie că „în cercurile cele mai largi ale opiniei publice din R.F.G. se intensifică atracția spre aprecierea lucidă a realității, spre dezvoltarea de relații pașnice, reciproc utile cu statele socialiste. După cum demonstrează sondajele opiniei publice, cercuri tot mai largi ale populației din R.F.G. se pronunță pentru o orientare realistă. Este semnificativ că în prezent, cînd la Moscova se desfășoară tratative între miniștrii afacerilor externe ai U.R.S.S. și R.F.G., în Germania occidentală are loc o campanie vastă de mase pentru crearea unei atmosfere favorabile care să faciliteze rezultate constructive ale întîlnirii".

„Nu încape îndoială, scrie la rîndul său „Moskovskaia Pravda" că semnarea unui acord de nefolosire a forței între U.R.S.S. și R.F.G. ar contribui la normalizarea situației din Europa centrală. De aceea, opinia publică mondială manifestă un interes pe deplin justificat față de aceste tratative".

● **PRINCIPALA PROBLEMĂ** înscrisă pe agenda viitoarei sesiuni a Consiliului Ministerial al Organizației Unității Africane va fi lupta împotriva regimului rasist din Republica Sud-Africană — a precizat secretarul general al O.U.A., într-o declarație făcută în capitala Kenyei, Nairobi. El a subliniat că țările membre ale O.U.A. se vor opune în mod categoric reluării livrărilor de armament britanic către R.S.A.

CIND ARMELE DEVIN... UTILAJ MINIER

● Scotland Yard-ul intră în acțiune ● Înfruntarea de la Dublin ● Achizițiile de arme de pe continent

Informația a fost furnizată de serviciile secrete britanice: „utilajul minier", care urma să sosească cu avionul la Dublin dintr-o țară vest-europeană, era în realitate, un transport masiv de pistoale-mitralieră.

Armele n-au mai sosit pe „insula verde". Informația transmisă de britanici autorităților irlandeze riscă, însă, să provoace noi complicații politice în Republica Irlanda. Pe urmele proiectatului transport de arme, organele de securitate irlandeze s-au văzut deodată **„în hățișurile unei conspirații politice cu toate atributele unor rafinate și palpitante complicații și aventuri în genul romanelor cu James Bond"** (revista **THIS WEEK**-Dublin).

Premierul Jack Lynch a avut de înfruntat în mai o serioasă criză politică. El a trebuit să demită doi dintre miniștrii săi (Charles Haughey — finanțe și Neil Blaney — agricultură) pentru că aceștia au fost amestecați într-o „afacere" cu arme destinate extremiștilor catolici din Irlanda de nord. Ministrul apărării, James Gibbons, care cunoscuse unele amănunte ale „afacerii", a trebuit la rîndul lui să-și părăsească postul.

Acum, după numai două luni, depistarea „operațiunii utilaj minier" furnizează un nou material exploziv în viața politică a Dublinului. Potrivit unor informații din capitala Republicii Irlandeze, în această „operațiune" filată de serviciile secrete ale Londrei ar fi implicate peste 70 de personalități.

Se vădește, astfel, că **„insula verde"** nu este împărțită numai în două state: Irlanda de nord (Ulsterul) a cărei majoritate de două-treimi protestantă dorește să rămînă britanică și catolica Republică Irlandeză care preconizează o Irlandă reunificată, independentă de Londra. Adînc divizate sînt și cele două comunități — catolică și protestantă — din Ulster după cum divizați sînt și catolicii din Republica Irlandeză, inclusiv partidul guvernamental de la Dublin „Fianna Fail".

Potrivit politicii oficiale a lui „Fianna Fail" și a guvernului irlandez, nordul și sudul insulei trebuie să ajungă la reunificare numai prin mijloace pașnice. O puternică și influentă minoritate de la Dublin preconizează, însă, mijloace violente de soluționare a problemei reunificării. Această minoritate simpatizează și sprijină, discret dar foarte activ, așa-numita „Armată Republicană Irlandeză" (I.R.A.), interzisă din 1936 dar care continuă să acționeze sub camuflajul unor organizații culturale și religioase; ea caută, pe toate căile, să sprijine extremiștii catolici de la Ulster, inclusiv prin trimiterea de arme.

În august trecut, cînd la Belfast se semnalau lupte de stradă între catolici și protestanți, armata de 9 000 de oameni ai Republicii Irlandeze era pusă în „stare de pre-alarmă" sub presiunea elementelor extremiste de la Dublin. Din 12 membri ai cabinetului, 5 au votat pentru **„invadarea Ulsterului"**. Premierul Lynch s-a opus, însă, oricărei intervenții și a sugerat ca situația catolicilor din Belfast să fie adusă în discuția O.N.U. Minoritatea extremistă l-a acuzat pe premier de „teatralism și ineficiență".

Fapt este că, din octombrie trecut, s-a constatat o întreagă succesiune de tranzacții secrete pentru achiziționarea de armament, în care, așa cum remarca recent corespondentul la Dublin al lui **DIE WELT „sînt implicate personalități cu posturi importante în guvernul irlandez"**. Deoarece Scotland Yard-ul îi supraveghează foarte atent în ultima vreme pe „durii" de la Dublin, manevrele pentru obținerea de arme au început să ocolească tradiționalele surse britanice și s-au concentrat în unele țări continentale vest-europene (Belgia, Franța, Austria, R.F.G.). Despre unele din aceste tranzacții (cum a fost cazul și cu proiectatul transport de „utilaj minier — pistoale") au aflat oficialitățile „moderate" din capitala irlandeză de la Scotland Yard, care supraveghează și pe continent activitățile „achizitorilor" irlandezi de arme.

„Întrebarea cea mai neliniștitoare în cercurile majorității moderate din Dublin — notează DIE WELT în corespondența anterior citată — **este dacă această febrilă preocupare a extremiștilor pentru procurarea de arme trebuie pusă în legătură cu sprijinirea catolicilor din Ulster sau ea este preludiul unui puci care să aducă la putere la Dublin aripa minoritară, extremistă, a lui Fianna Fail".**

După ultimele săptămîni explozive din Ulster asistăm la uvertura unei „veri calde" și în Republica Irlandeză? Ultimele știri vorbesc despre întărirea controlului polițienesc în micile porturi de pescari de-a lungul coastelor sud-irlandeze. Cauza — au fost descoperite două încercări de introducere a unor arme pe bordul unor ambarcațiuni pescărești norvegiene.

EM. RUCĂR

ASIA DE SUD-EST

Acțiuni ofensive intense ale forțelor patriotice

Forțele de rezistență populară din Cambodgia au menținut în ultimele 24 de ore un ritm intens al acțiunilor lor ofensive în diverse regiuni ale țării.

Zona cea mai „fierbinte" — relatează corespondenții agențiilor de presă — este situată la nord de capitala cambodgiană. Pozițiile deținute de trupele administrației Lon Nol în orașul Kompong Thom sînt supuse continuu unor atacuri puternice de către forțele patriotice care au asediat localitatea. Deși sînt sprijinite de aviație și de unități saigoneze, efectivele militare ale generalului Lon Nol nu au reușit să iasă din încercuire, iar pe străzile orașului se desfășoară lupte violente.

În același timp, orașul Kompong Cham, situat la 80 kilometri nord-est de Pnom Penh, este complet izolat de capitala cambodgiană, ca urmare a ocupării de către patrioți a localității Skoun. (Aceasta se află pe șoseaua care unește Pnom Penhul cu Kompong Thom și Kompong Cham, unde este amplasat cartierul general al forțelor administrației Lon Nol din zona respectivă).

Circulația pe șoseaua nr. 4, care face legătura între capitala cambodgiană și principalul port petrolier al țării, Kompong Som, este de asemenea, blocată din cauza luptelor ce se desfășoară în acest sector.

● **LA sfatul senatorului Mike Mansfield și al generalului Douglas McArthur, fostul președinte John Kennedy hotărîse retragerea, în anul 1965, a tuturor trupelor americane din Vietnam — a declarat într-un interviu publicat de revista „Life", fostul consilier prezidențial Kenneth O'Connel. John Kennedy ar fi luat această hotărîre cu puțin timp înainte de asasinarea sa la Dallas, survenită în noiembrie 1963. O'Connel afirmă că retragerea trupelor — care în acea vreme nu depășeau 16 000 de oameni ar fi urmat să aibă loc însă după alegerile prezidențiale din 1964, pe care președintele era convins că le va cîștiga.**

Docherii britanici au reluat lucrul

LONDRA 3 (Agerpres) — Corespondentul Agrepres, N. Plopeanu, transmite: Luni dimineața, în porturile britanice a reînceput activitatea după ce timp de două săptămîni și jumătate greva generală a celor 47 000 de docheri paralizase întreaga activitate portuară.

Primele vapoare descărcate din cele cîteva sute imobilizate la cheiuri și în larg au fost cele care aveau la bord mărfuri perisabile (fructe și legume). Aceste produse au fost imediat expediate spre piață și magazine. După cum se apreciază, va fi nevoie de circa șase săptămîni de muncă intensă pentru descongestionarea tuturor porturilor.

În ultimele zile, numeroși docheri dintr-o serie de porturi ca Londra, Southampton, Mersey Side și-au exprimat nemulțumirea față de hotărîrea conferinței naționale de a accepta soluția de compromis formulată de „Comisia Pearson" (care nu satisfăcea integral revendicările greviștilor). Totuși, ei au fost de acord să reînceapă lucrul pentru a nu se crea disensiuni în rîndul docherilor. Se anunță că urmînd exemplul muncitorilor din porturi, și alte uniuni sindicale reprezentînd cîteva milioane de membri, vor lansa acțiuni greviste de amploare.

ORIENTUL APROPIAT

Convorbire U Thant — Jarring

NEW YORK 3 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, a conferit luni după-amiază cu ambasadorul Gunnar Jarring, reprezentantul său special în Orientul Apropiat. Această convorbire inaugurează noua serie de consultări la care va proceda diplomatul suedez în vederea găsirii unei soluții pașnice conflictului israelo-arab. Reluarea misiunii Jarring urmează acceptării de către R.A.U., Iordania și Israel a „planului Rogers".

Agențiile de presă transmit de la sediul O.N.U. din New York, citînd surse informate, că aceste consultări se vor desfășura în prima etapă la New York, într-un cadru concertat de întrevederi și activități diplomatice privind stabilirea modalităților și procedeele tehnice de abordare a crizei din Orientul Apropiat în conformitate cu rezoluția Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967. Agenția Reuter informează că acestor consultări li se vor alătura și Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat al S.U.A. însărcinat cu problemele Orientului Apropiat, precum și alți diplomați din cadrul O.N.U. sau acreditați la O.N.U. Potrivit surselor diplomatice de la Națiunile Unite, se ia în considerare chiar devansarea reuniunii cvadripartite programate pentru miercuri, în vederea discutării noilor elemente intervenite în evoluția convorbirilor reprezentanților celor patru privind situația din Orientul Apropiat. Această primă etapă ar urma să se încheie la sfîrșitul săptămînii, după care Jarring se va deplasa la sediul său din Cipru, iar ulterior va efectua un turneu pentru stabilirea unui prim contact vizitînd Iordania, Israelul și R.A.U.

TRIPOLI 3 (Agerpres). — Conferința miniștrilor apărării și de externe ai unor state arabe care urma să înceapă luni la Tripoli, a fost amînată, anunță agenția MEN care precizează că unele delegații se află în drum spre capitala Libiei.

Un moment de seamă al legăturilor româno — cehoslovace

A trecut o jumătate de secol de la stabilirea relațiilor diplomatice între România și Cehoslovacia, moment de o deosebită importanță în istoria legăturilor dintre popoarele noastre. Prin acest act se dădea expresie unei prietenii cu adînci rădăcini în secolele trecutului, prietenie născută într-o îndelungată luptă pentru înfăptuirea înaltelor lor aspirații de libertate și neatîrnare. „Între țările și popoarele noastre s-au statornicit de-a lungul veacurilor trainice legături prietenești întemeiate pe sentimente de stimă și prețuire reciprocă, pe solidaritate în lupta pentru eliberare națională și socială" — a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cronica relațiilor prietenești româno-cehoslovace este bogată în fapte semnificative ce aparțin atît trecutului, cît și prezentului. În lupta pentru independență și progres social, forțele progresiste din România și Cehoslovacia s-au găsit pe aceeași baricadă. Forțele revoluționare, partidele comuniste din cele două țări, au fost solidare în momentele de crîncenă încleștare, împotriva reacțiunii și exploatării, pentru răsturnarea claselor dominante și făurirea noii societăți. Dictatul de la München, la care Cehoslovacia a fost sacrificată ambițiilor expansioniste ale nazismului, a provocat în România puternice manifestații de protest. Opinia publică românească și-a exprimat simpatia și profunda sa solidaritate cu Cehoslovacia greu încercată. Emotionante pagini s-au scris în cronica legăturilor româno-cehoslovace în anii celui de-al doilea război mondial, cînd sîngele vărsat în comun de ostașii români și patrioții cehi și slovaci, în luptele pentru eliberarea Cehoslovaciei, a cimentat și mai mult tradiționala noastră prietenie. 66 000 de militari români și-au dat viața pentru ca Cehoslovacia să trăiască în libertate. Timp de 146 de zile, trupe românești care însumau 248 000 ostași și ofițeri au desfășurat lupte crîncene pe pămîntul țării prietene, luînd parte la alungarea cotropitorilor hitleriști. Armata noastră a eliberat sau a participat la eliberarea a zeci de localități printre care Roznava, Lucenec, Banska-Bystrica, Banska-Stavnice, Zvolen, Brno, Bratislava și altele. Cele 5 600 medalii și ordine militare cehoslovace acordate ostașilor și ofițerilor români au exprimat recunoștința pentru spiritul de sacrificiu și eroismul de care au dat dovadă pe cîmpul de luptă. Monumentele în memoria eroilor români, existente în numeroase localități cehoslovace, evocă trăinicia prieteniei popoarelor noastre. În mesajul pe care locuitorii din Kromeriz l-au adresat poporului român se sublinia: „Ne amintim cu dragoste și recunoștință de ostașii români care și-au jertfit viața pentru eliberarea orașului nostru, precum și pentru eliberarea întregii Cehoslovacii. Niciodată nu vom uita pe acei care au creat țării noastre posibilitatea de a păși pe calea construirii noii Cehoslovacii socialiste".

Această prietenie a fost ridicată pe o treaptă superioară în condițiile construcției socialismului în cele două țări. În anii puterii populare, legăturile româno-cehoslovace s-au dezvoltat pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist, în interesul popoarelor noastre, unității țărilor socialiste, cauzei socialismului și păcii în lume. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Cehoslovacia reflectă trăinicia acestor legături. Poporul român a urmărit și urmărește cu interes succesele popoarelor cehoslovace în construcția socialismului, progresele obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii, în creșterea și diversificarea forțelor de producție, în dezvoltarea științei și culturii. Țara noastră — care situează în centrul politicii sale internaționale prietenia frățească, alianța și colaborarea cu toate țările socialiste, care alcătuiesc un sistem de state independente și egale în drepturi, unite prin legături de solidaritate internaționalistă, prin comunitatea orînduirii sociale, a ideologiei marxist-leniniste, a țelurilor comune — construirea socialismului și comunismului — își exprimă satisfacția față de cursul ascendent al relațiilor româno-cehoslovace, relații ce se dezvoltă în domeniul politic, economic, cultural-științific. Dezvoltarea țărilor noastre, succesele construcției socialiste în cele două țări, creează premise favorabile pentru o continuă extindere a legăturilor româno-cehoslovace, pe o bază reciproc avantajoasă.

Cu prilejul acestei aniversări, ne exprimăm convingerea că relațiile de prietenie și colaborare tovărășească dintre România și Cehoslovacia se vor dezvolta și întări pe mai departe, spre binele popoarelor noastre, în interesul cauzei socialismului și păcii.

P. NICOARĂ

PERU. — Imagine a plajei Ancon din Lima

După răpirile din Uruguay

În așteptarea răspunsului guvernului

„Guvernul uruguayan va face tot ce este posibil" pentru a obține eliberarea diplomaților răpiți, a declarat ambasadorul Braziliei la Montevideo, precizînd că aceste asigurări i-au fost date în urma intervențiilor sale privind situația lui Aloysio Mares Dias, consul general al Braziliei în Uruguay, răpit vineri de membri ai organizației ilegale „Tupamaros".

El a menționat că guvernul n-a precizat totuși modul cum intenționează să procedeze pentru a obține eliberarea diplomatului brazilian.

În afara acestei declarații, la Montevideo nu există nici un alt indiciu care să releve poziția guvernului. Cererea adresată duminică de organizația „Tupamaros", privind eliberarea tuturor membrilor săi aflați sub stare de arest în schimbul punerii în libertate a diplomatului brazilian și a consilierului american Danile Mitione, nu a primit încă nici un răspuns oficial.

În comunicatul de duminică al organizației „Tupamaros" se remarcă absența amenințărilor cu executarea răpiților, dacă guvernul nu va îndeplini condițiile, precum și faptul că se pune accentul asupra stării bune a sănătății victimelor și tratamentului corect la care sînt supuși. Cei doi ostateci și judecătorul Daniel Pereyra Manelli, răpit cu cîteva zile înaintea celorlalți, urmează să fie puși în libertate după ce deținuții a căror eliberare a fost solicitată vor fi transportați în Mexic, Peru sau Algeria.

După cum s-a mai anunțat, la Montevideo s-au produs vineri patru tentative de răpire, dintre care două au eșuat. Poliția și armata au declanșat vaste operațiuni de urmărire a răpitorilor, dar pînă în prezent nu a putut fi arestat decît un student care a participat la una din cele două încercări eșuate. Forțele guvernamentale continuă cercetările pentru depistarea autorilor răpirii.

pe scurt

● **ACORDUL GENERAL PENTRU TARIFE VAMALE ȘI COMERȚ (G.A.T.T.)** a dat publicității un raport cu privire la activitățile pe 1969—1970 în care precizează că dezvoltarea comerțului mondial în ultimul an a continuat într-un ritm excepțional de rapid. Țările membre n-au cedat presiunilor protecționiste, și G.A.T.T. se află în faza de pregătire a unei noi etape de liberalizare a schimburilor. Raportul subliniază, totodată, că influențele protecționiste conjugate cu alte elemente perturbatoare se manifestă actualmente cu mai multă vigoare decît oricînd după anii '30. De aceea, singurul mijloc de a le rezista este continuarea eforturilor în vederea unor noi reduceri ale obstacolelor ce se opun schimburilor comerciale, acțiune care se desfășoară în conformitate cu un program coordonat stabilit la sfîrșitul anului 1967, după încheierea „Rundei Kennedy".

● **CU PRILEJUL împlinirii a 25 de ani de la semnarea acordurilor de la Potsdam, Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, a adresat un mesaj președintelui S.U.A., Richard Nixon, președintelui Franței, Georges Pompidou, și primului ministru al Marii Britanii, Edward Heath. Cu același prilej, Consiliul de Miniștri al R.D. Germane a dat publicității o declarație.**

● **URAGANUL „CELIA"** care s-a format duminică în regiunea Golfului Mexic a atins luni dimineața coastele statului Texas îndreptîndu-se spre interiorul Statelor Unite. Viteza vîntului atingea luni dimineața 185 km pe oră, dar prognozele meteorologice indicau creșterea ei. Autoritățile au luat măsuri speciale de protejare a zonelor pe care le va străbate uraganul „Celia", evacuînd populația. Măsuri speciale sînt luate și pentru apărarea Centrului Spațial de la Houston aflat pe direcția de înaintare a uraganului.

● **UN DISPOZITIV NUCLEAR a fost detonat duminică la Centrul experimental din Pacific, anunță Ministerul francez al apărării naționale. Alte amănunte nu au fost date publicității.**

● **ÎNTR-O DECLARAȚIE** dată publicității la Alger, se arată că guvernul algerian respinge planul Rogers cu privire la Orientul Apropiat.

● **LA PEKIN,** a sosit duminică, într-o vizită oficială, președintele Consiliului Prezidențial al Yemenului de Sud, Salem Rabya Ali. La sosire, el a fost întîmpinat de Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Huan Iun-șen, șeful Statului Major al Armatei Populare Chineze de Eliberare, și de alte persoane oficiale.

În aceeași zi, oaspetele s-a întîlnit cu vicepreședintele Republicii Populare Chineze, Dun Bi-u, și premierul Ciu En-lai. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire desfășurată într-o atmosferă cordială, prietenească.

● **LUÎND CUVÎNTUL la o adunare în localitatea Mbale, în estul Ugandei, președintele țării, Milton Obote, a declarat că, oricare ar fi dificultățile, Uganda nu va renunța la hotărîrea sa, anunțată la 1 mai 1970, de a plasa sub controlul statului un număr de 85 de companii străine. Președintele a adăugat: „Refuz să cred că poporul ugandez nu poate să-și conducă și să-și controleze economia".**

● **PRIMA PARTE a celei de-a 16-a Conferințe internaționale pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen, desfășurată la Tokio în prezența a circa 10 000 de delegați din mai multe țări ale lumii, și-a încheiat luni lucrările. Între 5 și 9 august, conferința urmează să-și continue lucrările la Hiroșima și Nagasaki.**

La ședința de închidere a primei părți a conferinței, participanții au adoptat o rezoluție în care cheamă la extinderea acțiunilor pe plan internațional împotriva agresiunii americane, pentru întărirea solidarității cu popoarele Vietnamului, Laosului, Cambodgiei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii", Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"